

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

Brüsszel, 2018. április 27.
(OR. en)

2015/0275 (COD)

PE-CONS 11/18

**ENV 128
COMPET 113
MI 110
AGRI 101
IND 57
CONSOM 43
ENT 33
CODEC 252**

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy: AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a hulladékokról
szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2018/... IRÁNYELVE

(…)

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 264., 2016.7.20., 98. o.

² HL C 17., 2017.1.18., 46. o.

³ Az Európai Parlament 2018. április 18-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács ...-i határozata.

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő, hatékony és észszerű hasznosítása, a körforgásos gazdaság elveinek előmozdítása, a megújuló energia használatának fokozása, az energiahatékonyság növelése, az Unió importerőforrásoktól való függőségének csökkentése, új gazdasági lehetőségek biztosítása és a hosszú távú versenyképességhez való hozzájárulás érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát és a hulladékgazdálkodást fenntartható anyaggazdálkodássá kell alakítani. A ténylegesen körforgásos gazdaság kialakítása érdekében a fenntartható termelésre és fogyasztásra vonatkozó kiegészítő intézkedésekre van szükség, amelyek a termékek teljes életciklusára összpontosítanak, megőrizve az erőforrásokat és megvalósítva az anyagkörforgást. Az erőforrások hatékonyabb felhasználása ezenkívül jelentős nettó megtakarítást hozna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (2) Az erőforrás-felhasználás hatékonyságának javítása és annak biztosítása, hogy a hulladékra erőforrásként tekintsenek, hozzájárulhat az Unió behozott nyersanyagoktól való függőségének csökkentéséhez és megkönnyítheti a fenntarthatóbb anyaggazdálkodás és a körforgásos gazdasági modell felé történő átmenetet. Ez az átmenet hozzájárul az Európa 2020 stratégiában meghatározott intelligens, fenntartható és inkluzív növekedési célokhoz és jelentős lehetőségeket teremt a helyi gazdaságoknak és érdekelt feleknek, ugyanakkor segít növelni a szinergiákat a körforgásos gazdaság és az energia-, az éghajlat-, a mezőgazdasági, az ipar- és a kutatáspolitikák között, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében megvalósuló megtakarítások tekintetében előnyökkel járhat a környezet és a gazdaság számára.

- (3) A hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozóan a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ meghatározott célértékek mértékét növelni kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (4) Biztosítani kell a 2008/98/EK irányelv és a kapcsolódó uniós jogalkotási aktusok, például a 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² és az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet³ közötti koherenciát.
- (5) Számos tagállam még nem alakította ki a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezért alapvetően fontos az intézkedésekhez és beruházásokhoz iránymutatást nyújtó, egyértelmű, hosszú távú szakpolitikai célokat meghatározni, nevezetesen annak megelőzése révén, hogy a maradékhulladék kezelése terén strukturális kapacitásfeleslegek alakuljanak ki, és hogy az újrafeldolgozható anyagok a hulladékhierarchia alsóbb szintjein rekedjenek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

- (6) A települési hulladék az Unióban képződő összes hulladék mintegy 7–10%-át teszi ki. Ugyanakkor hulladékgazdálkodási szempontból ez a hulladékáram az egyik legösszetettebb, és kezelésének módja általában jól jelzi egy adott ország egész hulladékgazdálkodási rendszerének minőségét. A települési hulladékkal kapcsolatos kihívások abból erednek, hogy rendkívül komplex, vegyes összetételű hulladékfajtáról van szó, a hulladék a lakosság közvetlen közelségében termelődik, a kérdés iránt a közvélemény különösen nagy érdeklődést tanúsít, valamint ez a hulladékfajta hatást gyakorol a környezetre és az emberi egészségre. A települési hulladékkal való gazdálkodáshoz ezért egy meglehetősen összetett rendszerre – ideértve egy hatékony gyűjtőrendszert, egy hatékony válogatási rendszert és a hulladékáramok megfelelő nyomon követését –, a lakosság és a vállalkozások aktív részvételére, az infrastruktúrának a hulladék adott összetételéhez való hozzáigazítására, valamint átgondolt finanszírozásra van szükség. Azok az országok, amelyek hatékony rendszert dolgoztak ki a települési hulladékkal való gazdálkodás területén, általában a hulladékgazdálkodás egészét tekintve is jobb teljesítményt nyújtanak, beleértve az újrafeldolgozási célértékek elérését is.
- (7) A tapasztalat azt mutatja, hogy függetlenül attól, hogy a hulladékgazdálkodással kapcsolatos feladatok köz-, vagy magánszereplőkre hárulnak-e, a hulladékgazdálkodási rendszerek segíthetnek a körforgásos gazdaság megvalósításában, és hogy a feladatok kiosztásával kapcsolatos döntés gyakran földrajzi vagy strukturális körülményektől függ. Az ebben az irányelvben meghatározott szabályok lehetővé teszik olyan hulladékgazdálkodási rendszer létrehozását, amelyben általánosan a település felel a települési hulladék gyűjtéséért, olyan rendszer bevezetését is, ahol ezeket a szolgáltatásokat magánvállalatoknak szervezik ki, és minden egyéb típusú olyan rendszert is, ahol a feladatok megoszlanak a köz- és a magánszereplők között. Az ilyen rendszerek megválasztása és azok esetleges megváltoztatása a tagállamok felelőssége marad.

- (8) Azok az agrár-élelmiszeriparból származó növényi alapú anyagok és emberi fogyasztásra már nem alkalmas nem állati eredetű élelmiszerek, amelyeket állatok etetésére kívánnak felhasználni, a szabályok megkettőzésének elkerülése érdekében ki kell zárni a 2008/98/EK irányelv hatálya alól, ha azok maradéktalanul megfelelnek a takarmányokról szóló uniós szabályozásnak. Amennyiben ezeket a termékeket és anyagokat takarmányként használják fel, a 2008/98/EK irányelv nem alkalmazandó rájuk, ezért az irányelv hatályát ennek megfelelően tisztázni kell. A 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően takarmány-alapanyagokként felhasználni kívánt állati melléktermékek a takarmányozás területén alkalmazandó egyéb uniós rendelkezések sérelme nélkül már ki vannak zárva a 2008/98/EK irányelv hatálya alól, amennyiben azokra más uniós jogszabály alkalmazandó.
- (9) A fogalmak tartalmának egyértelművé tétele érdekében a 2008/98/EK irányelvet ki kell egészíteni a nem veszélyes hulladék, a települési hulladék, az építési és bontási hulladék, az élelmiszer-hulladék, az anyagában történő hasznosítás, a feltöltés és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalommeghatározásával.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

- (10) Ahhoz, hogy az újrahasználatra való előkészítési és újrafeldolgozási célértékek meghatározása megbízható és összehasonlítható adatok alapján történjen, illetve lehetővé váljon e célértékek elérésének hatékonyabb nyomon követése, a települési hulladéknak a 2008/98/EK irányelvben szereplő fogalmát összhangba kell hozni azzal a fogalommeghatározással, amelyet az Eurostat és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) statisztikai célokra használ, és amelynek alapján a tagállamok már több éve szolgáltatnak adatokat. A települési hulladék háztartásokból és egyéb forrásokból, úgy mint kiskereskedelemről, közigazgatásból, oktatásból, egészségügyi szolgáltatásokból, szállásadásból valamint étkeztetésből és egyéb szolgáltatásokból és tevékenységekből származó, jellegét és összetételét tekintve a háztartásokból származó hulladékhoz hasonló hulladékként van meghatározva. A települési hulladék ennél fogva magában foglalja többek között a park- és kertgondozásból származó hulladékot, például a leveleket, a fűvet és a levágott ágakat, valamint a piac- és közterület-tisztítási szolgáltatásokból származó hulladékot, például a hulladékgyűjtő edényzetekből és az utcasepréssből származó hulladék tartalmát az olyan anyagok kivételével, mint a homok, a kövek, a sár és a por. A tagállamoknak kell biztosítaniuk, hogy a háztartásokból származó hulladékhoz nem hasonló, nagykereskedelemről és ipari tevékenységből származó hulladékot ne vonják be a települési hulladék hatálya alá. A termelésből, mezőgazdaságból, erdészetből, halászatból, építkezésből és bontásból, szennyvízszikkasztó aknákból és szennyvízhálózatból és szennyvízkezelő művekből, valamint elhasználdott járművekből származó hulladék ki van zárva a települési hulladék hatálya alól. A települési hulladék alatt a 2014/955/EU bizottsági határozat¹ [illessze be e módosító irányelv hatálybalépésének időpontját]-án/-én hatályos változata által létrehozott hulladékjegyzék 15 01. fejezetében és a 20. fejezetében foglalt hulladéktípusok értendők, a 20 02 02, 20 03 04 és 20 03 06 kód kivételével.

¹ A Bizottság 2014/955/EU határozata (2014. december 18.) a hulladékjegyzékről szóló 2000/532/EK határozatnak a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban történő módosításáról (HL L 370., 2014.12.30., 44. o.)

Az e jegyzék egyéb fejezetei alá tartozó hulladék nem tekintendő települési hulladéknak, kivéve, ha a települési hulladékot kezelik, majd az említett jegyzék 19. fejezetében felsorolt kódokkal látják el. A tagállamok statisztikai célból felhasználhatják az említett jegyzék releváns kategóriáit. A települési hulladéknak az irányelv szerinti fogalommeghatározását az újrahasználatra való előkészítési és újrafeldolgozási célértékek, valamint azok kiszámítási szabályai alkalmazási körének meghatározására vezetik be. A fogalommeghatározás nem veszi figyelembe, hogy a hulladék kezelője köz- vagy magánszektorbeli gazdasági szereplő-e, ezért magában foglalja a magánszektorbeli szereplők által közvetlenül, vagy a települések nevében kezelt háztartásokból és egyéb forrásokból származó hulladékot.

- (11) Míg az építési és bontási hulladék fogalommeghatározása az általában építési és bontási tevékenységekből származó hulladékra vonatkozik, magában foglalja a háztartásokban a kisebb, önálló építési és bontási tevékenységekből származó hulladékot is. Az építési és bontási hulladéknak meg kell felelnie a 2014/955/EU határozat [e módosító irányelv hatálybalépésének időpontja]-án/-én hatályos változata által létrehozott hulladékjegyzék 17. fejezetében foglalt hulladéktípusoknak.
- (12) Be kell vezetni az anyagában történő hasznosítás fogalommeghatározását, hogy lefedje az energetikai hasznosításon kívüli és a hulladéknak tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására felhasználandó anyagokká történő átalakításán kívüli hasznosítási műveleteket. Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást és a feltöltést, valamint az anyagában történő hasznosítás egyéb formáit, például a hulladék másodnyersanyagokká való átalakítását út- és egyéb infrastruktúra-építésekben való felhasználás céljából. A konkrét ténybeli körülményektől függően az ilyen átalakítás megfelelhet az újrafeldolgozás fogalommeghatározásának, ha az anyaghasználat megfelelő minőségellenőrzésen alapul és megfelel a konkrét felhasználásra vonatkozó szabványoknak, normáknak, előírásoknak, valamint környezet- és egészségvédelmi követelményeknek.

- (13) A feltöltés fogalommeghatározását annak tisztázására kell bevezetni, hogy az minden olyan hasznosítási műveletet magában foglaljon, amely során megfelelő nem veszélyes hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására, vagy mérnöki tájrendezési célokra. A feltöltéshez használt hulladék mennyisége szigorúan az e célok eléréséhez szükséges mennyiségre korlátozódik.
- (14) A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalommeghatározását annak tisztázására kell bevezetni, hogy az a tagállamok által hozott azon intézkedéseket foglalja magában, amelyek célja annak előírása, hogy a termékek gyártói viseljék a pénzügyi felelősséget, illetve a pénzügyi és szervezési felelősséget a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért, beleértve az elkülönített gyűjtési, válogatási és kezelési műveletek irányításáért. Ez a kötelezettség magában foglalhat szervezési felelősséget is és azt a felelősséget, hogy hozzájáruljon a hulladékképződés megelőzéséhez és a termékek újrahasználatához és újrafeldolgozhatóságához. A gyártók a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szerinti kötelezettségeiknek eleget tehetnek egyénileg, illetve kollektíven is.
- (15) A 2008/98/EK irányelvben lefektetett célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás céljából a tagállamoknak ki kell használniuk a gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket, hogy olyan megfelelő ösztönzőket alkalmazzanak a hulladékhierarchia megvalósítása érdekében, mint például a IVa. mellékletben felsoroltak, amelyek között szerepelnek többek között a hulladéklerakási és -égetési díjak, a kidobott mennyiségen alapuló fizetési rendszerek, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek, az élelmiszer-adományozás elősegítése, és a helyi önkormányzatokat megcélzó ösztönzők, és egyéb megfelelő eszközök és intézkedések.

- (16) Az ipari szimbiózis és az erőforrások fenntartható felhasználásának előmozdítása érdekében a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az olyan gyártási folyamatból származó anyagok vagy tárgyak melléktermékként történő elismerésének megkönnyítése érdekében, amelyek elsődleges célja nem az említett anyag vagy tárgy előállítása, amennyiben az uniós szinten felállított, összehangolt feltételeket tiszteletben tartják. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el a melléktermék státusz alkalmazása részletes kritériumainak meghatározásáról, elsőbbséget adva az ipari szimbiózis megismételhető gyakorlatainak.
- (17) Annak érdekében, hogy a másodnyersanyagok piacain működő gazdasági szereplők nagyobb bizonyossággal rendelkezzenek arról, hogy bizonyos anyagok vagy tárgyak hulladéknak számítanak-e vagy sem, valamint az egyenlő feltételek biztosítása érdekében fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak annak biztosítására, hogy a hasznosítási műveleten átesett hulladékot a továbbiakban ne tekintsék hulladéknak, ha az megfelel az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített valamennyi feltételnek. Ezen intézkedések között szerepelhet a végrehajtásuk céljából olyan eljárásokkal támogatott, az említett feltételeket átültető jogszabályok elfogadása, mint a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó anyag- és alkalmazásspecifikus kritériumok, és az uniós szinten megállapított összehangolt feltételek eseti alkalmazására vonatkozó iránymutatási dokumentumok, esetenkénti határozatok és egyéb eljárások. Ezen intézkedések között szerepelnie kell az annak ellenőrzésére vonatkozó végrehajtási rendelkezéseknek, hogy a hasznosítási művelet eredményeként hulladékstátuszból kikerülő hulladék megfelel-e a hulladékra, a vegyi anyagokra és a termékekre vonatkozó uniós jognak, elsőbbséget biztosítva különösen az emberi egészség és a környezet számára a hulladékáram jellege és mennyisége miatt nagyobb kockázatot jelentő hulladékáramoknak, továbbá azon hulladéknak, amely innovatív hasznosítási folyamaton esik át, vagy amelyet későbbi további felhasználás céljából más tagállamokban hasznosítanak.

Az intézkedések között szerepelhet továbbá a hulladékhasznosító gazdasági szereplőkre vagy a hasznosított hulladékanyagokat birtokló személyekre vonatkozó követelményrendszer megállapítása az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében lefektetett feltételeknek való megfelelés bemutatása céljából. Az illegális hulladékszállítás megelőzése és a tagállamok és a gazdasági szereplők tudatosságának növelése érdekében nagyobb átláthatóságot kell biztosítani a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó tagállami megközelítésekkel kapcsolatban, különösen a tagállamok eseti alapon hozott határozatai és az illetékes hatóságok általi ellenőrzések eredménye, valamint a tagállamok és az illetékes hatóságok bizonyos hulladékokkal kapcsolatos konkrét aggodalmai tekintetében. Az anyag vagy hulladék birtokosa által nyújtott valamennyi releváns információ alapján továbbra is a tagállam kizárólagos felelőssége marad annak végső megállapítása, hogy teljesülnek-e az ezen irányelvvel módosított 2008/98/EK irányelv 5. vagy 6. cikkében rögzített feltételek.

- (18) A Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak érdekében, hogy megállapítsa a hulladékstátusz megszűnésének alkalmazására vonatkozó részletes kritériumokat. Ebben az összefüggésben a hulladékstátusz megszűnésének konkrét kritériumait meg kell vizsgálni legalább az adalékanyagok, a papír, a gumiabroncsok és a textilanyagok vonatkozásában.

- (19) A melléktermékekre és a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó szabályok alkalmazása az uniós jog egyéb rendelkezéseinek, különösen a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 28. cikkének, 50. cikke (4a) és (4b) bekezdésének, valamint a vegyi anyagokról szóló jogszabályok és az egyes termékek forgalomba hozataláról szóló jogszabályok sérelme nélkül történik. A hulladékstátusz megszűnése csak úgy érhető el, ha az anyagok vagy tárgyak megfelelnek a termékekre alkalmazandó, releváns követelményeknek. A hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó szabályok csak termékspecifikus jogszabályban állapíthatók meg.
- (20) A hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében és az áruk belső piacon való szabad mozgásának akadályozása nélkül a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, hogy ösztönözzék a többször használható, újrafeldolgozott anyagokat tartalmazó, műszaki szempontból tartós, könnyen megjavítható és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek és alkatrészek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat, a hulladékhierarchiát és adott esetben a többszöri újrahasznosítás lehetőségét.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

- (21) A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek alapvető elemei a hatékony hulladékgazdálkodásnak. Eredményességük és működésük azonban komoly eltérést mutat az egyes tagállamok között. Ezért meg kell határozni az ilyen kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek minimális működési követelményeit, és tisztázni kell, hogy ezek a követelmények vonatkoznak az egyéb uniós jogalkotási aktusok, különösen a 2000/53/EK¹, a 2006/66/EK² és a 2012/19/EU³ európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében létrehozott, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is, az említett jogszabályokban már rögzített követelmények mellett, hacsak nem rendelkeznek kifejezetten másként. Különbséget kell tenni a valamennyi rendszerre alkalmazandó általános és a csak az olyan szervezetekre alkalmazandó minimumkövetelmények között, amelyek teljesítik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a termékek gyártói nevében. Hacsak a tagállamok másként nem határoznak, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek általános minimumkövetelményei nem alkalmazandók a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer fogalommeghatározásának nem megfelelő rendszerekre.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/53/EK irányelve (2000. szeptember 18.) az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2006/66/EK irányelve (2006. szeptember 6.) az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/19/EU irányelve (2012. július 4.) az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).

- (22) Az általános minimumkövetelményeknek a költségek csökkentését, a teljesítmény fokozását, többek között a kis- és középvállalkozások és az e-kereskedelmi vállalkozások számára is egyenlő versenyfeltételek biztosítását, valamint a belső piac zökkenőmentes működése előtt álló akadályok elhárítását kell szolgálniuk. Emellett hozzá kell járulniuk az életciklus végi költségeknek a termékek árába való beépítéséhez a termékek tervezése során, és arra kell ösztönözniük a gyártókat, hogy a termékek tervezése során fordítsanak nagyobb figyelmet az újrafeldolgozhatóság, újrahasználatosság és javíthatóság szempontjaira, valamint a veszélyes anyagok jelenlétére. Az említett követelményeknek összességében javítaniuk kell a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek irányítását és átláthatóságát, és csökkenteniük kell a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősséget teljesítő szervezetek és az említett szervezetek által szerződtetett hulladékgazdálkodási szereplők között felmerülő összeférhetlenségek lehetőségét. A követelményeknek az új és a már működő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is vonatkozniuk kell. A meglévő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében azonban átmeneti időszakot kell biztosítani a struktúráknak és az eljárásoknak az új követelményekhez való hozzáigazítására.
- (23) A közigazgatási szervek jelentős szerepet játszanak a települési hulladék összegyűjtésében és kezelésében, valamint a lakossággal ezzel kapcsolatban folytatott kommunikációban. A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek általános minimumkövetelményeinek részeként bevezetett, a termékek gyártóinak pénzügyi felelősségére vonatkozó rendelkezéseket a közigazgatási szervek települési hulladék gyűjtésére és kezelésére vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül kell alkalmazni.

- (24) Abban az esetben, ha a közigazgatási szervek felelnek a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek hatálya alá tartozó termékekből származó hulladék kezelése operatív szempontjainak szervezéséért, e szolgáltatásokat költséghatékony módon kell nyújtani, és a termékek gyártóinak a pénzügyi felelőssége nem haladhatja meg az e szolgáltatások nyújtásához szükséges költségeket. E költségeket az érintett szereplők – ideértve a termékek gyártóit, szervezeteiket és a közigazgatási szerveket – átlátható módon állapítják meg.
- (25) A megfelelő hulladékgazdálkodás biztosítása érdekében, amikor a termékek gyártói vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a nevükben teljesítő szervezetek felelősek az általuk forgalomba hozott termékekből származó hulladék kezeléséért, e szervezeteknek kell biztosítaniuk egész évben a hulladékgazdálkodási szolgáltatások folytonosságát, még akkor is, ha a rájuk vonatkozó célokat és célkitűzéseket teljesítették. Ezek a szolgáltatások nem korlátozhatók földrajzi szempontból, termék vagy anyag szerint azokra a területekre, amelyek esetében a hulladék begyűjtése és az azzal való gazdálkodás a legjövödelmezőbb.
- (26) A termékek gyártóinak kell fedezniük a vonatkozó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer tekintetében meghatározott hulladékgazdálkodási célok, valamint egyéb célok és célkitűzések, köztük a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatosak teljesítéséhez szükséges költségeket. Ezek a költségek szigorú feltételek mellett megoszthatók az eredeti hulladékgyártókkal vagy -forgalmazókkal, amennyiben ezt a megfelelő hulladékgazdálkodás biztosítása iránti igény és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer gazdasági életképessége indokolja.

- (27) A Bizottságnak iránymutatásokat kell elfogadnia a termékek gyártói kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekhez történő pénzügyi hozzájárulásainak szabályozásáról, hogy segítse a tagállamokat ezen irányelvnek – a belső piac működésének elősegítése érdekében való – végrehajtásában. A belső piaci koherencia biztosítása érdekében a Bizottságnak módjában kell állnia, hogy e célból végrehajtási jogi aktusok formájában összehangolt kritériumokat fogadjon el.
- (28) A termékek gyártói kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeinek teljesítésére letelepedett, meghatalmazott képviselőkre olyan követelmények vonatkozhatnak, amelyek lehetővé teszik, hogy az a tagállam, amelynek területén letelepedtek, nyomon kövesse és ellenőrizze az e kötelezettségeknek való megfelelést. Ezek a követelmények azonban nem léphetnek túl az adott tagállamban letelepedett termékek gyártóira és a gyártók nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekre alkalmazandó követelményeken.

- (29) A hulladékképződés megelőzésének leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztése és a hulladék környezetre gyakorolt hatásának csökkentése. Ezért fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak a hulladékképződés megelőzésére és ezen intézkedések végrehajtásának nyomon követésére és értékelésére. Ezen intézkedések részeként a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az olyan innovatív gyártási, üzleti és fogyasztási modelleket, amelyek csökkentik a veszélyes anyagok jelenlétét az anyagokban és termékekben, ösztönöznék a termékek élettartamának növelésére és előmozdítják az újrahasználatot, például olyan újrahasználati és javítási hálózatok létrehozása és támogatása révén, mint a szociális gazdasági vállalkozások által üzemeltetett hálózatok, a betétdíjas, illetve újratöltő rendszerek, valamint a termékek újragyártását, felújítását és adott esetben rendeltetésük módosítását ösztönző intézkedések, továbbá megosztásalapú platformok révén. A hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás egységes mérésére közös mutatókat és célértékeket kell meghatározni.
- (30) A termelés és a fogyasztás során a fenntarthatóság támogatása jelentős mértékben hozzájárulhat a hulladékképződés megelőzéséhez. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk annak érdekében, hogy a fogyasztók figyelmét felhívják e hozzájárulásra, és arra ösztönözzék őket, hogy tevőlegesebben közreműködjenek az erőforrás-hatékonyság javításában. A hulladékképződés csökkentésére hozott intézkedések részeként a tagállamoknak folyamatos kommunikációs és képzési kezdeményezéseket kell biztosítaniuk a hulladékképződés megelőzését és a hulladékelhagyást övező kérdésekkel kapcsolatos tudatosság növelésére, és az intézkedések között szerepelhet betétdíjas rendszerek használata és mennyiségi célértékek felállítása, valamint adott esetben a gyártóknak megfelelő gazdasági ösztönzők nyújtása.

- (31) A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszer-hulladék megelőzése és csökkentése érdekében összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrenddel, és különösen annak azon célkitűzésével, hogy 2030-ig a kiskereskedelmi és fogyasztói szinten a felére csökkenjen az egy főre jutó globális élelmiszer-hulladék mennyisége és csökkenjen a termelési és ellátási láncok mentén az élelmiszer-veszteség, beleértve a betakarítást követő veszteségeket. Ezen intézkedéseknek az elsődleges termelésben, a feldolgozásban és a gyártásban, az élelmiszerek kiskereskedelmében és egyéb forgalmazásában, az éttermekben és az élelmiszerellátásban, valamint a háztartásokban történő élelmiszer-hulladék megelőzésére és csökkentésére kell irányulniuk. Az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak megvalósításához való hozzájárulás és annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok jó úton haladjanak e tekintetben, a tagállamoknak 2025-ig az élelmiszer-hulladék mennyisége 30%-os, 2030-ig pedig 50%-os csökkentésének az egész Unióra kiterjedő, indikatív célértékét kell megcélozniuk. Tekintettel az élelmiszer-hulladék megelőzésének környezeti, társadalmi és gazdasági előnyeire, a tagállamoknak konkrét intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszer-hulladék megelőzésére, többek között hulladékmegelőzési programjuk részeként tudatosságnövelő kampányokat kell szervezniük annak bemutatására, hogy miként előzhető meg az élelmiszer-hulladék. A tagállamoknak mérniük kell az élelmiszer-hulladék csökkentése terén tett előrelépéseket. Ezen előrelépések mérése és a bevált gyakorlatok Unió-szerte történő, a tagállamok és élelmiszer-ipari vállalkozók közötti cseréjének megkönnyítése érdekében közös módszertant kell meghatározni az ilyen mérések céljából. E módszertan alapján az élelmiszer-hulladék szintjéről évente jelentést kell készíteni.
- (32) Az élelmiszer-hulladék megelőzése érdekében a tagállamoknak ösztönzőkkel kell támogatniuk az élelmiszer-ellátási lánc valamely szakaszában nem értékesített élelmiszer-termékek gyűjtését és azok biztonságos újraelosztását, többek között karitatív szervezetek részére. Az élelmiszer-hulladék csökkentése érdekében jobban tudatosítani kell a fogyasztókban a „fogyasztható” és a „minőségét megőrzi” dátumok jelentéséről.

- (33) Az elhagyott hulladék, legyen az a városokban, a szárazföldön, a folyókban, a tengerekben vagy máshol, közvetlen és közvetett káros hatással van a környezetre, a lakosok jólétére és a gazdaságra, a megtisztítás költségei pedig szükségtelen gazdasági terhet jelentenek a társadalom számára. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a hulladékok elhagyása, illegális lerakása, az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodás valamennyi formája, illetve a hulladéktól való megválás egyéb formáinak megelőzésére. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a környezetben jelen lévő elhagyott hulladék feltakarítására is, tekintet nélkül annak forrására vagy méretére, valamint tekintet nélkül arra, hogy a hulladéktól szándékosan vagy hanyagságból váltak-e meg. A természeti és tengeri környezet szennyezésének fő forrásaiként szolgáló termékekből származó elhagyott hulladék keletkezésének megelőzésére és csökkentésére hozott intézkedések között szerepelhet többek között a hulladék-gazdálkodási infrastruktúra és gyakorlatok javítása, gazdasági eszközök és tudatosságnövelő kampányok. Olyan intézkedések fontolóra vételénél, amelyek korlátozó hatással lennének az Unión belüli kereskedelemre, a tagállamoknak képeseknek kell lenniük annak bemutatására, hogy a szóban forgó intézkedés megfelelő a természeti és tengeri környezetben való hulladékelhagyás megelőzésére és csökkentésére vonatkozó célkitűzés eléréséhez, és nem lép túl azon a mértéken, amely e célkitűzés eléréséhez szükséges, és nem képezi önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközét a tagállamok közötti kereskedelemben.
- (34) A hulladékelhagyás elleni küzdelem az illetékes hatóságok, a gyártók és a fogyasztók közös erőfeszítése. A fogyasztókat többek között oktatás és tudatosságnövelés révén kell viselkedésük megváltoztatására ösztönözni, a gyártóknak ugyanakkor elő kell mozdítaniuk termékeik fenntartható használatát és hozzá kell járulniuk azok megfelelő életciklus végi kezeléséhez.

- (35) A tengeri környezetben elhagyott hulladék különösen sürgető probléma, és a tagállamoknak a tengeri elhagyott hulladék keletkezését megállító intézkedéseket kell hozniuk az Unióban, hozzájárulva ezzel az ENSZ Közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend céljához, miszerint 2025-ig meg kell előzni és jelentősen csökkenteni kell a tengeri szennyezés minden formáját, különösen a szárazföldi tevékenységekből származót, ideértve a tengeri hulladékot és a tápanyagszennyezést. Mivel a tengeri elhagyott hulladék, különösen a műanyag hulladék jelentős mértékben szárazföldi tevékenységekből származik – aminek oka elsősorban a szilárd hulladék kezelésének rossz gyakorlatai és a rossz infrastruktúra, a lakosság általi hulladék elhagyás és a lakosság tudatosságának hiánya –, ezért hulladékmegelőzési programokban és hulladékgazdálkodási tervekben kell konkrét intézkedéseket hozni. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk a tengeri környezet jó állapotának 2020-ig való eléréséhez, a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ lefektetetteknek megfelelően. Ezen irányelvvel összhangban a tagállamok kötelesek konkrét stratégiákat és intézkedéseket hozni, és azokat hatévente frissíteni. Kötelesek továbbá 2018-tól kezdődően rendszeresen jelentést tenni a jó környezeti állapot céljának megvalósítása vagy fenntartása tekintetében elért haladásról. A 2008/98/EK irányelvben szereplő, elhagyott hulladék kezelésére vonatkozó intézkedéseket ezért össze kell hangolni a 2008/56/EK és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² által megkövetelt intézkedésekkel.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

- (36) Egyes nyersanyagok kiemelkedően fontosak az uniós gazdaságban, és a hiányukból adódó nem megfelelő ellátottság kockázata magas. Az ilyen nyersanyagok ellátásának biztonsága érdekében, és a Bizottság 2008. november 4-i, a „Nyersanyag-politikai kezdeményezés – Az európai gazdasági növekedés és foglalkoztatás kritikus szükségleteinek kielégítése” című közleményében megállapított nyersanyag-politikai kezdeményezéssel és a nyersanyagokkal foglalkozó európai innovációs partnerség célkitűzéseivel és célértékeivel összhangban a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a kritikus fontosságú nyersanyagok fő forrásaiként szolgáló termékek újrahasználatának előmozdítására annak megelőzése érdekében, hogy ezek az anyagok hulladékká váljanak. Ezzel összefüggésben a Bizottság 2017. szeptember 13-i, „Közlemény az EU számára kritikus fontosságú nyersanyagok 2017. évi listájáról” című közleményében összeállította az Unió számára kritikus fontosságú nyersanyagok jegyzékét, amely jegyzék rendszeresen felülvizsgálatra kerül.
- (37) A nyersanyag-politikai kezdeményezés eredményes végrehajtásának további támogatása érdekében a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk a jelentős mennyiségű kritikus fontosságú nyersanyagot tartalmazó hulladékkal való lehető legjobb gazdálkodás elérése érdekében, figyelembe véve a gazdasági és műszaki megvalósíthatóságot, valamint a környezeti és egészségügyi előnyöket. Hulladékgazdálkodási terveikben ezért nemzeti szinten megfelelő intézkedéseket is meg kell határozniuk az ilyen nyersanyagokból jelentős mennyiséget tartalmazó hulladékok gyűjtésére, válogatására és hasznosítására vonatkozóan. Az intézkedéseket a hulladékgazdálkodási terveknek az ezen irányelv hatálybalépését követő első naprakésszé tétele során kell belefoglalni e tervekbe. A Bizottságnak tájékoztatást kell nyújtania az uniós szinten releváns termékcsoportokról és hulladékáramokról. Ez a tájékoztatás nem zárja ki azonban, hogy a tagállamok más, a nemzetgazdaságuk számára fontos nyersanyagok esetében is intézkedéseket hozzanak.

- (38) Amikor a termékek és anyagok hulladékká válnak, a veszélyes anyagok jelenléte újrafeldolgozásra vagy kiváló minőségű másodlagos nyersanyagok előállítására alkalmatlanná teheti a hulladékot. Ezért, összhangban a hetedik környezetvédelmi cselekvési programmal, amely toxikus anyagoktól mentes anyagciklusok kialakítására hív fel, elő kell mozdítani az anyagokban és termékekben, köztük az újrafeldolgozott anyagokban található veszélyes anyagok tartalmát csökkentő intézkedéseket, és biztosítani kell, hogy a termékek és anyagok teljes életciklusa során megfelelő tájékoztatást nyújtsanak a veszélyes anyagok jelenlétéről, és főleg a különös aggodalomra okot adó anyagokról. E célkitűzések megvalósítása érdekében javítani kell a hulladékokról, a vegyi anyagokról és a termékekről szóló uniós jogszabályok közötti koherenciát, és szerepet kell biztosítani az Európai Vegyianyag-ügynökségnek annak biztosításában, hogy a különös aggodalomra okot adó anyagok jelenlétével kapcsolatos információk a termékek és anyagok teljes életciklusa, ideértve a hulladékká válást követően rendelkezésre álljanak.
- (39) Az erőforrások felhasználásának javítása jelentős nettó megtakarítást hozhatna az uniós vállalkozások, a közigazgatási szervek és a fogyasztók számára, miközben csökkentené a teljes éves üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezért a Bizottságnak 2018 végéig az erőforrás-hatékonyságra vonatkozóan fő mutatót és az almutatókat összegző eredménytáblát kell javasolnia az uniós szintű erőforrás-hatékonyság növelésére vonatkozó célérték elérése felé tett haladás nyomon követése érdekében.

- (40) A fenntartható biogazdaság előmozdítása hozzájárulhat az Unió nyersanyag-behozataltól való függőségének csökkentéséhez. A bioalapú, újrafeldolgozható termékek és a komposztálható biológiailag lebomló termékek ezért lehetőséget jelenthetnek annak előmozdítására, hogy tovább ösztönözzék a kutatást és a fejlesztést, és hogy a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló alapanyagokat megújuló forrásokkal helyettesítsék.
- (41) Az olyan hulladékkezelés elkerülése érdekében, amelyben az erőforrások a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjein rekednek, az újrahasználatra és újrafeldolgozásra való előkészítés növelése, valamint a magas minőségű újrafeldolgozás lehetővé tétele és a jó minőségű másodlagos nyersanyagok felhasználásának fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a hulladékok elkülönített gyűjtésére vonatkozó, a 2008/98/EK irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében és 11. cikkének (1) bekezdésében előírt kötelezettségeknek – többek között legalább a tagállamok által 2015-ig teljesítendő papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettségnek – való megfelelést, valamint a háztartásokban keletkező biohulladék és veszélyes hulladék, valamint a textilhulladék elkülönített gyűjtésének bevezetését. Adott esetben a veszélyes biohulladékokra és a veszélyes anyagokat tartalmazó csomagolási hulladékokra külön gyűjtési követelmények vonatkozhatnak.

- (42) Az elkülönített gyűjtés megvalósítható házhoz menő szelektív hulladékgyűjtéssel, hulladékátvételi rendszerekkel vagy egyéb gyűjtési megoldásokkal. Míg a hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó kötelezettség megköveteli, hogy a hulladékot típusa és jellege szerint elkülönítve tárolják, lehetővé kell tenni bizonyos típusú hulladékok együtt történő gyűjtését, feltéve, hogy ez nem akadályozza a hulladék hulladékhierarchiának megfelelő, magas minőségű újrafeldolgozását vagy egyéb hasznosítását. A tagállamok számára kellően indokolt esetekben lehetővé kell tenni a hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó általános kötelezettségtől való eltérést, például ha adott hulladékáramok távoli vagy ritkán lakott területeken való elkülönített gyűjtése olyan negatív környezeti hatással jár, amely meghaladja az átfogó környezeti előnyöket, vagy aránytalan gazdasági költségekkel jár. Az olyan esetek értékelésénél, ahol a gazdasági költségek aránytalanok lehetnek, a tagállamoknak figyelembe kell venniük az elkülönített gyűjtés átfogó gazdasági előnyeit, többek között az elkerült közvetlen költségeket, a vegyes hulladékgyűjtés és -kezelés kedvezőtlen környezeti és egészségügyi hatásainak költségeit, a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket, valamint az ilyen anyagok piaca kifejlesztésének lehetőségét, továbbá a hulladékgyártók és termékgyártók hozzájárulásait, amelyek tovább javíthatják a hulladékgazdálkodási rendszerek költséghatékonyságát.
- (43) A jelentős környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi előnyök elérése, valamint a körforgásos gazdaság felé történő elmozdulás felgyorsítása érdekében növelni kell a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékeket.

- (44) A települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó jelenlegi célértékek fokozatos emelése révén biztosítható, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékanyagokat – az emberi egészség és a környezet magas szintű védelmének biztosítása mellett – ténylegesen előkészítsék az újrahasználatra vagy azok ténylegesen újrafeldolgozásra kerüljenek, és hogy a hulladékban található gazdaságilag értékes anyagok visszakerüljenek az európai gazdaságba, elősegítve ezzel a nyersanyag-politikai kezdeményezést és a körforgásos gazdaság megvalósítását.
- (45) A tagállamok között jelentős különbségek vannak a hulladékgazdálkodási teljesítmény területén, különösen a települési hulladék újrafeldolgozása tekintetében. Az említett különbségek figyelembevételére érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyekben 2013-ban az OECD és az Eurostat közös kérdőíve keretében gyűjtött adatok szerint a települési hulladék kevesebb mint 20%-át készítették elő újrahasználatra és azoknak kevesebb mint 20%-a került újrafeldolgozásra, vagy a települési hulladék több mint 60%-a került elhelyezésre hulladéklerakókban, lehetővé kell tenni, hogy az újrahasználatra való előkészítés és az újrafeldolgozás tekintetében megállapított, 2025-re, 2030-ra és 2035-re kitűzött célértékeknek való megfelelés határidejének meghosszabbításáról határozzanak. Figyelembe véve a tagállamok által az elmúlt 15 évben elért átlagos éves előrehaladás mértékét, ezeknek a tagállamoknak a múltbeli fejlesztések szintjénél jóval nagyobb mértékben kell növelniük újrafeldolgozási kapacitásukat ahhoz, hogy teljesíteni tudják a célértékeket. A célértékek elérése felé tett folyamatos előrehaladás és a végrehajtás terén jelentkező hiányosságok kellő időben való kezelése érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyeknek több időre van szüksége, időközi célértékeket kell teljesíteniük és részletes kritériumokon alapuló végrehajtási tervet kell készíteniük.

- (46) Az adatok megbízhatóságának biztosításához fontos, hogy pontosabban kerüljenek meghatározásra azok a szabályok, amelyek alapján a tagállamoknak be kell számolniuk arról, hogy mi kerül ténylegesen újrafeldolgozásra, és mit készítenek elő újrahasználatra, illetve mi számítható bele a célértékek elérésébe. Az újrafeldolgozási célértékek kiszámításának az újrafeldolgozásra kerülő települési hulladék mennyiségén kell alapulnia. Általános szabályként az újrafeldolgozottként tekintett települési hulladék mennyiségének tényleges mérését akkor kell elvégezni, amikor a települési hulladék bekerül az újrafeldolgozási műveletbe. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében azonban a tagállamoknak szigorú feltételek mellett és az általános szabálytól eltérve lehetővé kell tenni, hogy az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét a válogatási művelet anyagmennyisége alapján állapítsák meg. Az azt megelőzően bekövetkező anyagvesztiséget, hogy a hulladék – például válogatási vagy más előzetes művelet következtében – bekerült volna az újrafeldolgozási műveletbe, nem kell beleszámítani az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségébe. Ezeket a veszteségeket elektronikus nyilvántartások, műszaki előírások, különböző hulladékamok átlagos veszteségrátáinak kiszámítására vonatkozó részletes szabályok vagy más hasonló intézkedések alapján lehet megállapítani. A tagállamoknak az ilyen intézkedésekről azon hulladék-újrafeldolgozásra vonatkozó adatokat kísérő minőségellenőrzési jelentésekben kell beszámolniuk, amely adatokról a Bizottságnak jelentést készítenek. Az átlagos veszteségrátákat lehetőleg az egyes válogatási létesítmények szintjén kell meghatározni, és össze kell kapcsolni a hulladékok különböző főbb típusaival, a különböző forrásokkal – mint például háztartások vagy kereskedelem –, a különböző gyűjtési rendszerekkel és a válogatási folyamatok különböző típusaival. Az átlagos veszteségrátákat kizárólag olyan esetekben lehet alkalmazni, amikor nem állnak rendelkezésre más megbízható adatok, különös tekintettel a hulladékszállítás és -kivitel tekintetében. A hulladékanyagok ténylegesen terméké vagy anyaggá történő átalakítására irányuló újrafeldolgozási művelet részét képező fizikai vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt az anyagok mennyiségében bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék mennyiségéből.

- (47) Tekintettel a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben, a 2008/98/EK irányelvben és a 2012/19/EU irányelvben található fogalommeghatározások összehangolására, a 2008/98/EK irányelv 6. cikkében található, a hulladékstátusznak a hasznosítás vagy a hasznosítási célértékek értelmében való megszűnéséről szóló, ezekben az irányelvekben rögzített rendelkezés a továbbiakban nem szükséges. A hulladékstátuszból hasznosítás vagy újrafeldolgozási művelet révén kikerülő anyagokat a vonatkozó számítási módokkal összhangban beleszámítják az ezen irányelvekben megállapított hasznosítási vagy újrafeldolgozási célértékek elérésébe. Amennyiben a hulladékanyag a tényleges újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként kikerül a hulladékstátuszból, az ilyen anyagot újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. A tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, feltöltésre vagy ártalmatlanításra, illetve – az újrahasználatra való előkészítésen és újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használt azon anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 94/62/EK irányelve (1994. december 20.) a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

- (48) Amennyiben az újrafeldolgozási arány kiszámítását alkalmazzák a biológiailag lebomló hulladék aerob vagy anaerob kezeléséhez, az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő hulladékmennyiséget újrafeldolgozottként lehet tekinteni, amennyiben a kezelés eredményeképpen olyan termék vagy anyag jön létre, amelyet újrafeldolgozottként használnak fel. Míg az ilyen kezelés eredménye leggyakrabban komposzt vagy fermentációs maradék, más anyagokat is figyelembe lehet venni, amennyiben azok a biológiailag lebomló, kezelt hulladék mennyiségéhez hasonló mennyiségben tartalmaznak újrafeldolgozott tartalmat. Más esetekben az újrafeldolgozás fogalommeghatározásával összhangban, a biológiailag lebomló hulladék olyan anyaggá történő újrafeldolgozása, amelyet tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, ártalmatlanításra vagy – az újrahasználatra való előkészítésen és újrafeldolgozáson kívül – bármely hulladékhasznosítással megegyező célú műveletben használnak, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehető figyelembe.
- (49) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérésének kiszámításához figyelembe tudják venni a települési hulladék elégetése után elkülönített fémek újrafeldolgozását. Ezen adatok egységes kiszámításának biztosítása érdekében a Bizottságnak részletes szabályokat kell elfogadnia az újrafeldolgozott fémekre vonatkozó minőségi kritériumokról, valamint az adatok kiszámításáról, ellenőrzéséről és bejelentéséről.

- (50) Amennyiben az Unióból újrahasználatra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából hulladékot visznek ki, a tagállamoknak ténylegesen élniük kell az 1013/2006/EK rendelet 50. cikkének (4c) bekezdésében megállapított ellenőrzési hatáskörrel, és bizonyító erejű dokumentumokat kell megkövetelniük annak ellenőrzésére, hogy a szállítás célja az említett rendelet 49. cikkének megfelelő hasznosítási művelet-e, és ezáltal a hulladékkezelés környezetvédelmi szempontból megfelelő módon történik-e egy, az emberi egészségre és a környezetvédelemre vonatkozó, az uniós jogalkotásban meghatározott szabványokkal lényegében egyenértékű szabványokkal összhangban működő létesítményben. E feladat ellátásában a tagállamok együttműködhetnek más érintett szereplőkkel, így például a célország illetékes hatóságaival, független, harmadik fél ellenőrző szervezetekkel vagy a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretében létrehozott, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetekkel, amelyek fizikai vagy egyéb ellenőrzéseket végezhetnek a harmadik országokban működő létesítményekben. A célértékek elérésére vonatkozó adatokat kísérő minőségellenőrzési jelentésben a tagállamoknak be kell számolniuk a kötelezettségek teljesítését szolgáló azon intézkedésekről, amelyek annak biztosítására irányulnak, hogy az Unióból kivitt hulladék kezelése az uniós környezetvédelmi jog által megkövetelt feltételekkel lényegében egyenértékű feltételek között történjen.
- (51) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás bármely hiányosságának előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és a célértékek teljesítésének határideje előtt történő fellépést.

- (52) Az ipari hulladék, a kereskedelmi hulladékok bizonyos része és a nyersanyag-kitermelésből származó hulladék összetétel és mennyiség szempontjából rendkívül változatos képet mutat, és rendkívül eltérőek lehetnek a jellemzői aszerint, hogy milyen az adott tagállam gazdaságának struktúrája, milyen a hulladékot előállító iparág vagy kereskedelmi ágazat felépítése, és mekkora egy-egy földrajzi területen az iparüzés és a kereskedelmi tevékenység területegységre jutó volumene. Ezért a legtöbb ipari és nyersanyag-kitermelésből származó hulladék esetében megfelelő megoldásnak tekintik, ha az adott ágazat sajátosságaihoz igazodva olyan BAT-referenciadokumentumok (az elérhető legjobb technikákat rögzítő dokumentumok) vagy hasonló eszközök kerülnek kidolgozásra, amelyek az egy-egy hulladéktípus kezelésével összefüggésben felmerülő sajátos kérdéseket tárgyalják. Az ipari és a kereskedelmi csomagolási hulladékra ugyanakkor továbbra is vonatkoznia kell a 94/62/EK és a 2008/98/EK irányelv követelményeinek, ideértve e követelmények átdolgozott változatát is. A kereskedelmi hulladékok, nem veszélyes ipari hulladékok és más kulcsfontosságú hulladékáramok fokozott újrahasználatra való előkészítése és újrafeldolgozása további lehetőségeinek feltárása céljából a Bizottságnak fontolóra kell vennie az e hulladékáramokra vonatkozó célértékek meghatározását.
- (53) A hulladékra vonatkozó uniós jog célkitűzései további teljesülésének biztosítása érdekében fontos, hogy a Bizottság felülvizsgálja a 2008/98/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ártalmatlanítási műveleteket. Ezt a felülvizsgálatot az említett irányelv 13. cikke fényében kell elvégezni, figyelembe véve a vonatkozó információkat, például a nemzetközi szintű, különösen a veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről és ártalmatlanításáról szóló, 1989. március 22-i Bázeli Egyezményvel kapcsolatos fejleményeket¹.

¹ HL L 39., 1993.2.16., 3. o.

- (54) A háztartásokban keletkező veszélyes hulladékot, mint például a festékekből, lakkokból, oldószerekből vagy tisztítószerkekből származó veszélyes hulladékot külön kell gyűjteni, hogy elkerülhető legyen a települési hulladék olyan veszélyes hulladékfrakciókkal való szennyeződése, amelyek az újrafeldolgozás minőségét csökkenthetik, és hogy biztosítva legyen az ilyen veszélyes hulladék környezetvédelmi szempontból megfelelő kezelése. E tekintetben a háztartásokban keletkező elektromos és elektronikus berendezések hulladéakai, valamint a hulladékelemek és -akkumulátorok vonatkozásában már vannak külön gyűjtési kötelezettségek.
- (55) A hulladékolajok elkülönített gyűjtése és a más hulladékokkal vagy anyagokkal való keveredésük megelőzése elengedhetetlen annak biztosításához, hogy kezelésük a legjobb általános környezeti eredményt hozza. A hulladékolajok kezelése során elsőbbséget kell biztosítani a regenerálásnak vagy más olyan újrafeldolgozási műveleteknek, amelyek a regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoznak. A hulladékolajok kezelésének további javítása érdekében a Bizottságnak fontolóra kell vennie és szükség esetén javasolnia kell a hulladékolajok kezelésének javítását célzó intézkedéseket, beleértve a regenerálásukra vonatkozó mennyiségi célértékeket is. E felülvizsgálat során figyelmet kell fordítani a hulladékolajok regenerálására, valamint a regenerált és újrahasznosított termékek minőségére és végső felhasználására vonatkozó kezelési lehetőségekre.
- (56) Az olyan hulladékkezelés elkerülése érdekében, amelyben az erőforrások a hulladékhierarchia alacsonyabb szintjein rekednek, valamint a magas színvonalú újrafeldolgozás lehetővé tétele és a jó minőségű másodlagos nyersanyagok felhasználásának fokozása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a biohulladékok elkülönített gyűjtését és oly módon történő újrafeldolgozását, amely megfelel a magas szintű környezetvédelemnek, és amelynek eredménye megfelel a vonatkozó, szigorú minőségi szabványoknak.

- (57) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek az ebben az irányelvben meghatározott célkitűzések eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási terveik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak értékelniük kell és figyelembe kell venniük a szükséges beruházásokat és egyéb pénzügyi eszközöket, beleértve a helyi hatóságokét is. Ezt az értékelést fel kell tüntetni a hulladékgazdálkodási tervben vagy más stratégiai dokumentumokban. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak a hulladékhierarchiával összhangban kiemelten kezelve a hulladékképződés megelőzését, ideértve az újrahasználatot, az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást, észszerű módon – többek között az uniós alapok révén – kell igénybe venniük a beruházásokat. A Bizottságnak segítséget kell nyújtania az illetékes hatóságoknak egy hatékony pénzügyi keret kialakításában, többek között adott esetben az uniós alapok használata révén, az ezen irányelv követelményeinek a hulladékhierarchiával összhangban történő végrehajtása, valamint a technológiák és a hulladékgazdálkodás innovációjának támogatása érdekében.
- (58) A veszélyes hulladékokkal való helyes gazdálkodás továbbra is problémát jelent az Unióban, és az e hulladéktípus kezelésére vonatkozó adatok egy része nem áll rendelkezésre. Ezért tagállami elektronikus veszélyeshulladék-nyilvántartások létrehozásával meg kell erősíteni a kapcsolódó nyilvántartási és nyomonkövetési rendszereket. A vállalkozások és a közigazgatási szervek nyilvántartási kötelezettségeinek egyszerűsítése és az Unión belüli hulladékáramok jobb nyomon követése érdekében az elektronikus adatgyűjtést adott esetben más hulladéktípusokra is ki kell terjeszteni.

- (59) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése, illetve a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés nyomon követésének kizárólag azokon az adatokon kell alapulnia, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (60) A tagállamok által szolgáltatott adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamoknak a hulladékra vonatkozó uniós jognak való megfelelését. Az adatok minőségét, megbízhatóságát és összehasonlíthatóságát fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási módszertanok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével. Ezért a hulladékra vonatkozó uniós jogalkotási aktusokban meghatározott célértékek elérésével kapcsolatos adatszolgáltatás összeállítása során a tagállamoknak a Bizottság által kidolgozott legújabb szabályokat és az ezen irányelv végrehajtásáért felelős, adott illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott módszertanokat kell alkalmazniuk.
- (61) A 2008/98/EK irányelvben meghatározott követelmények megfelelő értelmezésének és végrehajtásának megkönnyítése érdekében helyénvaló az említett követelményekre vonatkozó iránymutatások kidolgozása és rendszeres felülvizsgálata, valamint az említett követelmények gyakorlati végrehajtása és érvényesítése tekintetében a tagállamok közötti információcsere és bevált gyakorlatok megosztásának biztosítása. Az ilyen iránymutatásoknak, információcserének és a bevált gyakorlatok megosztásának többek között elő kell segítenie a „hulladék” fogalmának – beleértve a „megválni” kifejezést – gyakorlati értelmezését és alkalmazását, és figyelembe kell vennie a körforgásos üzleti modelleket, amelyekben például egy anyag vagy tárgy a megvásárlás szándéka nélkül az egyik birtokostól egy másik birtokoshoz kerül.

- (62) A 2008/98/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 7. cikkének (1) bekezdésére, 9. cikkének (8) bekezdésére, 11a. cikkének (10) bekezdésére, 27. cikkének (1) és (4) bekezdésére, 38. cikkének (2) és (3) bekezdésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek¹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (63) A 2008/98/EK irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra az említett irányelv ezen irányelvvel módosított 5. cikkének (2) bekezdésére, 6. cikkének (2) bekezdésére, 8. cikkének (5) bekezdésére, 9. cikkének (7) bekezdésére, 11a. cikkének (9) bekezdésére, 33. cikkének (2) bekezdésére, 35. cikkének (5) bekezdésére és 37. cikkének (7) bekezdésére vonatkozóan végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek² megfelelően kell gyakorolni.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o..

² Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (64) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalának javítását, valamint ezen keresztül a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, a tengeri elhagyott hulladék mennyiségének csökkentése révén az óceánok egészségéhez és a tengeri eredetű élelmiszerek biztonságához, illetőleg a természeti erőforrások Unión belül megvalósítandó körültekintő és észszerű hasznosításához való hozzájárulást a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedések nagyságrendje és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (65) A 2008/98/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (66) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (67) Az irányelv elfogadása a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban meghatározott kötelezettségvállalások figyelembevételével történt, és végrehajtásának és alkalmazásának az említett megállapodásban foglalt iránymutatások szerint kell történnie,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

1. cikk
Módosítások

A 2008/98/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„1. cikk
Tárgy és hatály

Ez az irányelv intézkedéseket állapít meg a környezet és az emberi egészség védelme érdekében a hulladékkezelés megelőzése vagy csökkentése, a hulladékkezelés és -gazdálkodás káros hatásainak megelőzése vagy csökkentése, valamint az erőforrás-felhasználás globális hatásainak csökkentése és e felhasználás hatékonyságának javítása révén, amelyek elengedhetetlen intézkedések az Unió hosszú távú versenyképességének biztosításához és a körforgásos gazdaság felé történő átmenethez.”

2. A 2. cikk (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) olyan anyagok, amelyeket a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagokként szándékoznak felhasználni, és amelyek nem állati melléktermékekből állnak, vagy nem tartalmaznak ilyeneket.

* Az Európai Parlament és a Tanács 767/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).”

3. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„2a. »nem veszélyes hulladék«: olyan hulladék, amelyre nem vonatkozik a 2. pont;

2b. »települési hulladék«:

- a) a háztartásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, beleértve a papírt és kartonpapírt, üveget, fémeket, műanyagot, biohulladékot, fát, textilanyagot, csomagolóanyagot, elektromos és elektronikus berendezések hulladékait, hulladékelemeket és -akkumulátorokat, továbbá lomhulladékot, többek között a matracokat és bútorokat;
- b) egyéb forrásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, amennyiben az ilyen hulladék jellegében és összetételében hasonló a háztartásokból származó hulladékhoz;

A települési hulladék fogalmába nem tartozik bele a termelésből, a mezőgazdaságból, az erdészetből, a halászatból, a szennyvízszikkasztó aknákból és a szennyvízhálózatból és a szennyvízkezelő művekből származó hulladék, többek között a szennyvíziszap, az elhasználódott járművek illetve az építési és bontási hulladék.

Ez a fogalommeghatározás nem érinti a hulladékgazdálkodással összefüggő felelősségi körök állami és magánszereplők közötti megosztását;

2c. »építési és bontási hulladék«: építési és bontási tevékenységből származó hulladék;”;

b) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »biohulladék«: biológiailag lebomló, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, irodákban, éttermekben, nagykereskedelmi, étkezdei, vendéglátóipari és kiskereskedelmi létesítményben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint élelmiszer-feldolgozó üzemben keletkező hasonló hulladék;”;

c) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„4a. »élelmiszer-hulladék«: a 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* 2. cikke szerint meghatározott összes olyan élelmiszer, amely hulladékká vált;

* Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.).”;

d) a 9. pont helyébe a következő szöveg lép:

„9. »hulladékgazdálkodás«: a hulladékok gyűjtése, szállítása, hasznosítása (ideértve a válogatást is) és ártalmatlanítása, beleértve az ilyen műveletek felügyeletét és a hulladéklerakók utógondozását, valamint a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenységet is;”;

e) a 12. pont c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) az anyagok és a termékek veszélyesanyag-tartalmát;”;

f) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„15a. »anyagában történő hasznosítás«: bármilyen hasznosítási művelet, az energetikai hasznosítás és a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására felhasználandó anyagokká történő átalakításon kívül. Ide tartozik többek között az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és a feltöltés;”;

g) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„17a. »feltöltés«: olyan hasznosítási művelet, amely során nem veszélyes hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására, mérnöki tájrendezési célokra. A feltöltéshez használt hulladékkal hulladéknak nem minősülő anyagot kell helyettesíteni, az ilyen hulladéknak alkalmasnak kell lennie a fent említett célokra és mennyiségének szigorúan az e célok eléréséhez szükséges mennyiségre kell korlátozódnia;”;

h) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„21. »kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer«: a tagállamok által hozott olyan intézkedések együttese, amelyek célja annak biztosítása, hogy a termékek gyártói viseljék a pénzügyi felelősséget, illetve a pénzügyi és szervezési felelősséget a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért.”

4. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok gazdasági eszközökkel és egyéb intézkedésekkel – például a IVa. mellékletben meghatározott intézkedésekkel vagy más megfelelő eszközökkel és intézkedésekkel – ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását.”

5. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával gondoskodnak arról, hogy valamely anyag vagy tárgy, amely olyan előállítási folyamat eredményeként keletkezik, amelynek elsődleges célja nem az adott anyag vagy tárgy előállítása, az alábbi feltételek teljesülése esetén ne hulladéknak, hanem mellékterméknek minősüljön.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait konkrét anyagok vagy tárgyak vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság kiindulási pontként veszi figyelembe a tagállamok által e cikk (3) bekezdésével összhangban elfogadott kritériumok legszigorúbb és környezetvédelmi szempontú védelmét, és a részletes kritériumok kidolgozása során prioritásként kezeli az ipari szimbiózis megismételhető gyakorlatait.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdéssel összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg az adott anyagok vagy tárgyak tekintetében az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alkalmazásáról.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/2015 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel* összhangban ezekről a részletes kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1535 irányelve (2015. szeptember 9.) a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról (HL L 241., 2015.9.17., 1. o.).”

6. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész és az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megfelelő intézkedések meghozatalával biztosítják, hogy az újrafeldolgozáson vagy egyéb hasznosítási műveleten átesett hulladék ne minősüljön hulladéknak, ha megfelel a következő feltételeknek:

a) az anyag vagy tárgy konkrét rendeltetési célokra használandó fel;”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a (2), a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság nyomon követi a tagállamokban a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó nemzeti kritériumok alakulását, és felméri, hogy ez alapján szükség van-e uniós szintű kritériumok kidolgozására. E célból és adott esetben a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, hogy megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek egységes alkalmazásának részletes kritériumait bizonyos hulladéktípusok vonatkozásában.

E részletes kritériumok biztosítják a környezet és az emberi egészség magas szintű védelmét, és elősegítik a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását. Ezek az alábbiakat tartalmazzák:

- a) a hasznosítási művelet során engedélyezett hulladékból álló alapanyag;
- b) engedélyezett kezelési eljárások és technikák;
- c) az alkalmazandó termékszabványokkal összhangban lévő hasznosítási műveletből származó, a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó minőségi kritériumok, ideértve szükség esetén a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket;
- d) a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó kritériumoknak való megfelelést bemutató irányítási rendszerekre – ideértve a minőségellenőrzésre és az önellenőrzésre, valamint szükség esetén az akkreditációra – vonatkozó követelmények; és
- e) a megfelelőségi nyilatkozatra vonatkozó követelmény.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a (3) bekezdéssel összhangban megállapított vonatkozó kritériumokat, és kiindulási pontként tekint az említett kritériumok közül azokra, amelyek a legszigorúbbak és környezetet a legnagyobb mértékben védik.

- (3) Amennyiben a kritériumokat uniós szinten nem határozták meg a (2) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállamok részletes kritériumokat állapíthatnak meg bizonyos hulladéktípusok tekintetében az (1) bekezdésben említett feltételek alkalmazásáról. E részletes kritériumok figyelembe veszik az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásait, és teljesíteniük kell a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket.

A tagállamok értesítik a Bizottságot az (EU) 2015/2015 irányelvvel összhangban ezekről a kritériumokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

- (4) Amennyiben a kritériumokat nem határozták meg vagy uniós vagy nemzeti szinten a (2), illetve a (3) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban, a tagállam eseti alapon határozhat arról, vagy megfelelő intézkedéseket hozhat annak ellenőrzésére, hogy bizonyos hulladékok az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alapján, illetve szükség esetén a (2) bekezdés a)–e) pontjában meghatározott követelményeket tükrözve kikerültek-e a hulladékstátuszból, figyelembe véve a szennyező anyagokra vonatkozó határértékeket és a lehetséges káros környezeti és emberi egészséget érintő hatásokat. Az ilyen eseti határozatokat nem kell az (EU) 2015/1535 irányelvvel összhangban bejelenteni a Bizottságnak.

A tagállamok elektronikus úton nyilvánosan hozzáférhetővé tehetik az eseti határozatokra és az illetékes hatóságok által végzett ellenőrzés eredményeire vonatkozó információt”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az a természetes vagy jogi személy, aki:

- a) első alkalommal használ hulladéknak már nem minősülő és forgalomba nem hozott anyagot; vagy
- b) hulladéknak már nem minősülő anyagot első alkalommal hoz forgalomba,

biztosítja, hogy az anyag megfeleljen a vegyi anyagokkal és termékkel kapcsolatos jogszabályok szerinti vonatkozó követelményeknek. Az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek a vegyi anyagokra és termékekre vonatkozó jogszabályok hulladéknak már nem minősülő anyagra történő alkalmazását megelőzően kell teljesülniük.”

7. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezen irányelvet az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően egy hulladékjegyzék létrehozása és felülvizsgálata révén.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Egy tagállam akkor is veszélyes hulladéknak tekinthet egy hulladékot, ha az nem szerepel a hulladékjegyzékben, de rendelkezik a III. mellékletben felsorolt tulajdonságok egyikével vagy azok közül többel. A tagállamnak késedelem nélkül értesíteni kell a Bizottságot és ellátni a Bizottságot az összes szükséges információval. A beérkezett értesítések fényében felül kell vizsgálni a jegyzéket, hogy annak a kiigazításáról határozzanak.”;

c) az (5) bekezdést el kell hagyni;

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben az ilyen intézkedések magukban foglalják a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek létrehozását, a 8a. cikkben foglalt általános minimumkövetelményeket kell alkalmazni.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a termék életciklusa során a hulladékká válást követően a hulladékkezelésért pénzügyi felelősséget, illetve pénzügyi és szervezési felelősséget önként viselő termékek gyártói a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények közül néhányat vagy valamennyit alkalmazzanak.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hozhatnak a termék- és alkatrésztervezés ösztönzésére azok környezeti hatásának, valamint a gyártás és a későbbi használat során a hulladékkeletkezésnek a csökkentése céljából, és annak biztosítása érdekében, hogy a hulladékká vált termékek hasznosítása és ártalmatlanítása a 4. és a 13. cikkel összhangban történjen.

Ezen intézkedések – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözhetik egyebek mellett a többször használható, újrafeldolgozott anyagokat tartalmazó, műszaki szempontból tartós, könnyen javítható és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek és alkatrészeik fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedések figyelembe veszik a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat, a hulladékhierarchiát és adott esetben a többszöri újrahasznosítás lehetőségét.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekben részt vevő szereplők között a 8a. cikkben meghatározott általános minimumkövetelmények gyakorlati végrehajtásáról. Ez magában foglalja többek között a megfelelő irányítást, a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködést és a belső piac zavartalan működését biztosító bevált gyakorlatok cseréjére, valamint a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek szervezeti jellemzőire és nyomon követésére, a pénzügyi hozzájárulások módosítására, a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására és a hulladékelhagyás megelőzésére vonatkozó információk cseréjét. A Bizottság közzéteszi az információcsere eredményét és iránymutatást nyújthat arra és más relevánsszempontra vonatkozóan.

A Bizottság a tagállamokkal konzultálva iránymutatásokat tesz közzé a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos határokon átnyúló együttműködésről és a pénzügyi hozzájárulásoknak a 8a. cikk (4) bekezdése b) pontjában említett módosításáról.

Amennyiben a belső piac torzulásának elkerüléséhez szükséges, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak érdekében, hogy a 8a. cikk (4) bekezdésének b) pontja egységes alkalmazása céljából kritériumokat állapítson meg, mellőzve azonban a hozzájárulások mértékének pontos meghatározását. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

9. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelmények

- (1) Amennyiben a 8. cikk (1) bekezdése– ideértve egyéb uniós jogalkotási aktusokat is – szerint kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket hoztak létre, a tagállamok:
- a) egyértelműen meghatározzák az összes érintett szereplő, ideértve a tagállam piacán termékeket forgalomba hozó gyártók, az ő nevükben kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek, a hulladékgazdálkodással foglalkozó magán- vagy közszektorbeli szereplők, a helyi hatóságok, és adott esetben az újrahasználat és az újrahasználatra való előkészítés területén tevékenykedő szereplők és szociális gazdasági vállalkozások szerepét és felelősségét;

- b) a hulladékhierarchiával összhangban hulladékgazdálkodási célértékeket határoznak meg annak érdekében, hogy legalább az adott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerre vonatkozó, az ebben az irányelvben, a 94/62/EK irányelvben, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben és a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben* foglalt mennyiségi célértékeket teljesítsék, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szempontjából relevánsnak tekintett egyéb mennyiségi célértékeket és/vagy minőségi célkitűzéseket határoznak meg;
- c) biztosítják, hogy jelentéstételi rendszer álljon rendelkezésre a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó termékek gyártói által a tagállam piacán forgalomba hozott termékekre, valamint az e termékekből származó hulladék összegyűjtésére és kezelésére vonatkozó adatok összegyűjtésére adott esetben megadva a hulladékáramokat, valamint a b) pontban említett kötelezettségek szempontjából releváns más adatokat;
- d) biztosítják a termékek gyártóinak származásukra vagy méretükre tekintet nélküli egyenlő bánásmódban részesítését, anélkül, hogy aránytalan szabályozási terhet rónának a kis mennyiségű termékek gyártóira, ideértve a kis- és középvállalkozásokat is..

- (2) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek által megcélzott hulladékbirtokosok tájékoztatást kapjanak a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedésekről, az újrahasználati és az újrahasználatra való előkészítést végző központokról, a visszavételi és hulladékgyűjtési rendszerekről és a hulladékelhagyás megelőzéséről. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében is, hogy ösztönözzék a hulladékbirtokosokat, nevezetesen – amennyiben szükséges – gazdasági vagy szabályozási ösztönzők révén, hogy felelősséget vállaljanak hulladékaiknak a meglévő, elkülönített gyűjtési rendszerekbe szállításáért.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely, a termékek gyártói nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő termékek gyártója vagy szervezet megfeleljen a következő feltételeknek:
- a) egyértelműen meghatározott földrajzi területen egyértelműen meghatározott termékekkel és anyagokkal foglalkozik, anélkül, hogy ezeket a területeket olyanokra korlátozná, ahol a hulladékgyűjtés és -gazdálkodás a legjövedelmezőbb;
 - b) hulladékgyűjtő rendszerek megfelelő elérhetőségét biztosítja a (3) bekezdés a) pontjában említett területeken;
 - c) rendelkezik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközökkel, vagy pénzügyi és szervezési eszközökkel;

- d) megfelelő önellenőrzési mechanizmust vezet be, amelyet adott esetben rendszeres független audit támogat a következők ellenőrzése érdekében:
 - i. pénzgazdálkodása, beleértve a (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek való megfelelést;
 - ii. az e cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően gyűjtött és bejelentett adatok minősége, és az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek való megfelelés;
- e) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi az (1) bekezdés b) pontjában említett hulladékgazdálkodási célértékek elérésére vonatkozó információkat, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén a következő információkat:
 - i. a gyártó vagy szervezet tulajdonosi köre és tagjai;
 - ii. a termékek gyártói által az értékesített egységek vagy a forgalomba hozott termékek tonnamennyisége alapján fizetett pénzügyi hozzájárulások; és
 - iii. a hulladékgazdálkodással foglalkozó szereplők kiválasztására irányuló eljárás.

- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a termékek gyártói által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelés céljából fizetett pénzügyi hozzájárulás:
- a) fedezze az érintett tagállam piacán a gyártó által forgalomba hozott termékek következő költségeit:
- a hulladék elkülönített gyűjtésének, azt követő elszállításának és kezelésének költsége, ideértve az uniós hulladékgazdálkodási célértékeknek való megfeleléshez szükséges kezelés költségeit, továbbá az (1) bekezdés b) pontjában említett egyéb célértékeknek és célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges költségeket, figyelembe véve az újrahasználatból, a gyártó termékeiből származó másodnyersanyagok értékesítéséből és a nem igényelt betétdíjakból befolyó bevételeket;
 - a hulladékbirtokosoknak a (2) bekezdéssel összhangban történő, megfelelő tájékoztatásából adódó költségek;
 - az (1) bekezdés c) pontjával összhangban történő adatgyűjtés és -szolgáltatás költsége.

Ez a pont nem vonatkozik a 2000/53/EK, a 2006/66/EK vagy a 2012/19/EU irányelv alapján létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre;

- b) a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek kollektív teljesítése esetén, amennyiben lehetséges, az egyes termékek vagy hasonló termékekből álló termékcsoportok esetében módosításra kerüljön, figyelembe véve a termékek tartósságát, javíthatóságát, újrahasználatosságát, újrafeldolgozhatóságát és a veszélyes anyagok jelenlétét, életciklus-alapú megközelítést alkalmazva és a vonatkozó uniós jogszabályok követelményeivel összhangban, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – harmonizált kritériumok alapján a belső piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében; és
- c) nem haladja meg a hulladékgazdálkodási szolgáltatások költséghatékony módon történő nyújtásához szükséges költségeket. Az ilyen költségeket az érintett szereplők között átlátható módon kell megállapítani.

Amennyiben a megfelelő hulladékgazdálkodás biztosításának szükségessége és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer gazdasági életképessége indokolja, a tagállamok eltérhetnek az a) pontban meghatározott pénzügyi felelősség megosztásától, amennyiben:

- i. az uniós jogalkotási aktusok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80%-át;

- ii. a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célok és célkitűzések elérése érdekében ... [e módosító irányelv hatálybalépésének dátuma]-án/-én vagy azt követően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 80%-át;
- iii. a kizárólag a tagállami jogszabályok által meghatározott hulladékgazdálkodási célértékek és célkitűzések elérése érdekében ... [e módosító irányelv hatálybalépésének dátuma]-át/-ét megelőzően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében a termékek gyártói viselik a szükséges költségek legalább 50 %-át,

és feltéve, hogy a fennmaradó költségeket az eredeti hulladéktermelők vagy -forgalmazók viselik.

Ez az eltérés nem alkalmazható a ... [e módosító irányelv hatálybalépésének dátuma] előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek keretébe tartozó termékek gyártói által viselt költségek arányának csökkentésére.

- (5) A tagállamok megfelelő nyomkövetési és végrehajtási keretrendszert hoznak létre annak biztosítása érdekében, hogy a termékek gyártói és a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket a nevükben teljesítő szervezetek – többek között távértékesítés esetében is – teljesítsék kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket, a pénzügyi eszközök felhasználása megfelelően történjen, és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer működtetésében részt vevő valamennyi szereplő megbízható adatokat szolgáltatson.

Ha egy tagállam területén a termékek gyártói nevében több szervezet is foglalkozik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével, az érintett tagállam legalább egy, egyéni érdekektől független szervet jelöl ki a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyeletére, vagy azzal egy hatóságot bíz meg.

Minden tagállam lehetővé teszi, hogy a másik tagállamban letelepedett és a területén termékeket forgalomba hozó gyártók a területén letelepedett jogi vagy természetes személyt meghatalmazott képviselőnek jelöljön ki a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos gyártói kötelezettségek teljesítése céljából az adott tagállam területén.

A termékek gyártóinak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatos kötelezettségeinek való megfelelés nyomon követése és ellenőrzése céljából a tagállamok megállapíthatnak olyan követelményeket, mint a nyilvántartásba vételi, tájékoztatási és jelentéstételi követelmények, amelyeket a területükön meghatalmazott képviselőnek kijelölt jogi vagy természetes személynek kell teljesítenie.

- (6) A tagállamok rendszeres párbeszédet biztosítanak a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek működtetésében részt vevő érdekelt felek között, beleértve a gyártókat és forgalmazókat, a magán- és közszektorbeli hulladékgazdálkodási szereplőket, a helyi önkormányzatokat, a civilszervezeteket és adott esetben a szociális gazdasági szereplőket, az újrahasználati és javítási hálózatokat és az újrahasználatra való előkészítéssel foglalkozó gazdasági szereplőket.

- (7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a ... [e módosító irányelv hatálybalépésének dátuma] előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek ... [e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 54 hónap]-ig megfeleljenek e cikknek.
- (8) A nyilvánosság e cikk értelmében történő tájékoztatása a vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban nem érinti a bizalmas üzleti adatok titkosságának tiszteletben tartását.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).”

10. A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A hulladékképződés megelőzése

- (1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megelőzzék a hulladékképződést. Ezeknek az intézkedéseknek legalább:
- a) elő kell mozdítaniuk és támogatniuk kell a fenntartható termelési és fogyasztási modelleket;
 - b) ösztönözniük kell az erőforrás-hatékony, tartós (beleértve az élettartam és a tervezett elavulás hiánya tekintetében), javítható, újrahasználható és korszerűsíthető termékek tervezését, gyártását és felhasználását;

- c) meg kell célozniuk a kritikus fontosságú nyersanyagokat tartalmazó termékeket, hogy ily módon megelőzzék az ilyen anyagok hulladékká válását;
- d) ösztönözniük kell a termékek újrahasználatát és a javítással és újrahasználattal kapcsolatos tevékenységeket elősegítő rendszerek létrehozását, különösen az elektromos és elektronikai berendezések, a textilanyagok, bútorok, továbbá a csomagoló- és építési anyagok és termékek esetében;
- e) ösztönözniük kell – adott esetben és a szellemi tulajdonjogok sérelme nélkül – az olyan pótalkatrészek, használati utasítások, műszaki információk vagy más eszközök, berendezések vagy szoftverek elérhetőségét, amelyek lehetővé teszik a termékek minőségének és a biztonságának veszélyeztetése nélkül azok javítását és újrahasználatát;
- f) csökkenteniük kell az ipari termeléshez, az ásványok kitermeléséhez, a gyártáshoz, az építéshez és a bontáshoz kapcsolódó folyamatok során képződő hulladék mennyiségét, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat;
- g) csökkenteniük kell az elsődleges termelésben, a feldolgozásban és a gyártásban, az élelmiszerek kiskereskedelmében és egyéb forgalmazásában, éttermekben és az élelmiszerellátásban, valamint a háztartásokban képződő élelmiszer-hulladék mennyiségét az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként annak érdekében, hogy 2030-ig az egy főre jutó globális élelmiszer-hulladék kiskereskedelmi és fogyasztói szinten 50%-kal csökkenjen, valamint az élelmiszer-vesztések a termelési és ellátási láncok mentén csökkenjenek;

- h) ösztönözniük kell az élelmiszer-adományozást és az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek egyéb újraosztását, amelyek során az állati takarmányozással és a nem élelmiszer jellegű termékekké való feldolgozással szemben elsőbbséget kell biztosítani az emberi fogyasztásra való felhasználásnak;
- i) elő kell mozdítaniuk az anyagokra és termékekre vonatkozó veszélyesanyag-tartalom csökkentését az említett anyagokra és termékekre vonatkozó uniós szinten meghatározott harmonizált jogi követelmények sérelme nélkül, valamint biztosítaniuk kell, hogy az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelet 3. cikk 33. pontjában meghatározott árucikk szállítója az említett rendelet 33. cikk (1) bekezdés szerinti információkat az Európai Vegyianyag-ügynökséghez ... [e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 30 hónap] -tól/től eljuttassa az Európai Vegyianyag-ügynökséghez;
- j) csökkenteniük kell a hulladék, különösen az újrahasználatra való előkészítésre vagy újrafeldolgozásra nem alkalmas hulladék keletkezését;
- k) azonosítaniuk kell a hulladékelhagyás fő forrásainak tekinthető termékeket – különösen a természeti és a tengeri környezetben –, és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk e termékekből származó hulladék megelőzésére és csökkentésére. Amennyiben a tagállamok úgy határoznak, hogy e kötelezettséget piaci korlátozások révén teljesítik, biztosítaniuk kell, hogy az ilyen korlátozások arányosak és megkülönböztetéstől mentesek legyenek;

- l) az ENSZ fenntartható fejlődési céljához való hozzájárulásként és mindenfajta tengeri elhagyott hulladék megelőzése és jelentős csökkentése érdekében törekedniük kell a tengeri hulladék keletkezésének megállítására; és
 - m) a hulladékmegelőzéssel és hulladékelhagyással kapcsolatos kérdések tudatosítása érdekében tájékoztatási kampányokat kell kidolgozniuk és támogatniuk.
- (2) Az Európai Vegyianyag-ügynökség legkésőbb... [e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig adatbázist hoz létre az (1) bekezdés i. pontja alapján hozzá benyújtandó adatok tekintetében és fenntartja azt. Az Európai Vegyianyag-ügynökség hozzáférést biztosít az adatbázishoz a hulladékkezelő üzemek számára. Kérésre hozzáférést biztosít az adatbázishoz a fogyasztók számára is.
- (3) A tagállamok nyomon követik és értékelik a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések végrehajtását. E célból megfelelő minőségi és mennyiségi mutatókat és célértékeket alkalmaznak, különösen a keletkezett hulladék mennyisége tekintetében.
- (4) A tagállamok az újrahasználatnak a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus által megállapított közös módszertan alapján történő mérésével nyomon követik és értékelik az újrahasználatkal kapcsolatos intézkedéseik végrehajtását az említett végrehajtási jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.

- (5) A tagállamok nyomon követik és értékelik az élelmiszer-hulladék megelőzésére irányuló intézkedéseik végrehajtását az élelmiszer-hulladék szintjének a (8) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus által megállapított módszertan alapján történő mérésével, az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követő teljes naptári évtől kezdődően.
- (6) A Bizottság 2023. december 31-ig megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésével összhangban rendelkezésre bocsátott élelmiszer-hulladéokra vonatkozó adatokat annak megfontolása érdekében, hogy a tagállamok által az e cikk (8) bekezdése alapján megállapított közös módszertannak megfelelően bejelentett adatok alapján 2030-ig megvalósítható-e egy az élelmiszer-hulladék csökkentésére vonatkozó uniós szintű célérték meghatározása. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján mutatókat állapít meg a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás mérésére, és 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktust fogad el a termékek újrahasználatáról szóló jelentéstétel közös módszertanának létrehozásáról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig, az élelmiszer-vesztéssel és élelmiszer-hulladékkal foglalkozó uniós platform munkájának eredménye alapján a 38a. cikk megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából az élelmiszer-hulladék szintjének egységes mérésére vonatkozó közös módszertan és minimális minőségi elvárások meghatározásával.

- (9) 2024. december 31-ig a Bizottság az újrahasználatra vonatkozóan megvizsgálja a tagállamok által a 37. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a termékek újrahasználatát, többek között a mennyiségi célértékek meghatározását ösztönző intézkedések meghatározásának megvalósíthatóságát. A Bizottság megvizsgálja továbbá az egyéb hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések, köztük a hulladékcsökkentési célértékek meghatározásának megvalósíthatóságát is. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

* Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).”

11. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Hasznosítás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék a 4. és 13. cikknek megfelelően újrahasználatra való előkészítésen, újrafeldolgozási vagy egyéb újrahasznosítási műveleteken menjen keresztül.

- (2) Amennyiben az (1) bekezdésnek való megfelelés, valamint az újrahasználatra való előkészítés, az újrafeldolgozás és egyéb újrahasznosítási műveletek előmozdítása vagy javítása érdekében szükséges, a hulladékot elkülönítve kell gyűjteni, és azt nem szabad összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.
- (3) A tagállamok engedélyezhetik a (2) bekezdéstől való eltérést, amennyiben az alábbi feltételek legalább egyike teljesül:
- a) bizonyos hulladéktípusok együtt történő gyűjtése nem befolyásolja a 4. cikk szerinti újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy egyéb újrahasznosítási műveletek előkészítésében rejlő lehetőségeket, és e műveletek eredményei az elkülönített gyűjtés révén elért eredményekkel összehasonlítható minőségűek;
 - b) az adott hulladékáramok kezelésének általános környezeti hatásait figyelembe véve az elkülönített gyűjtés nem hozza a legjobb környezetvédelmi eredményeket;
 - c) az elkülönített gyűjtés a hulladékgyűjtés bevált gyakorlatainak figyelembevételével mellett műszakilag nem megvalósítható;

- d) az elkülönített gyűjtés aránytalan gazdasági költségekkel járna, figyelembe véve a vegyes hulladékgyűjtés és -kezelés kedvezőtlen környezeti és egészségügyi hatásait, a hulladékgyűjtés és -kezelés hatékonyságának javításában rejlő lehetőségeket, a másodlagos nyersanyagok értékesítéséből származó bevételeket, valamint a »szennyező fizet« elv és a kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazását.

A tagállamok rendszeresen felülvizsgálják az e bekezdés szerinti eltéréseket, figyelembe véve az elkülönített hulladékgyűjtés bevált gyakorlatait és a hulladékgazdálkodás terén megvalósuló egyéb fejleményeket.

- (4) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a 11. cikk (1) bekezdésével és a 22. cikkel összhangban az újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás céljából elkülönítetten gyűjtött hulladékot ne égessék el, kivéve az elkülönítve gyűjtött hulladék későbbi kezelési műveleteiből származó hulladékokat, amelyek esetében – a 4. cikkel összhangban – az elégetés biztosítja a legjobb környezeti eredményt.
- (5) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének való megfeleléshez, valamint az újrahasznosítás előmozdításához vagy javításához szükséges, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az újrahasznosítás előtt vagy alatt a veszélyes hulladékok, keverékek és alkatrészek veszélyes hulladékokból való eltávolítására, azok 4. és 13. cikknek megfelelő kezelése céljából.

- (6) A tagállamok 2021. december 31-ig jelentést nyújtanak be a Bizottságnak e cikk végrehajtásáról a települési hulladék és a biohulladék tekintetében, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét, valamint az (3) bekezdés szerinti eltéréseket.”

12. A 11. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Újrahasználatra való előkészítés és újrafeldolgozás”;

- b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak az újrahasználatra való előkészítéssel kapcsolatos tevékenységek támogatása, különösen az újrahasználatra való előkészítés és a javítási hálózatok létrehozásának és támogatásának ösztönzése érdekében, az olyan hulladékokhoz való hozzáférés megkönnyítése révén – amennyiben az összeegyeztethető a megfelelő hulladékkezeléssel –, amelyeket hulladékgyűjtési rendszerekben vagy létesítményekben tárolnak, és amelyek újrahasználatra előkészíthetőek, de az említett rendszerben vagy létesítményben nem tervezték azok újrahasználatra való előkészítését, valamint a gazdasági eszközök, a közbeszerzési kritériumok, a mennyiségi célkitűzések és egyéb intézkedések használatának elősegítése révén.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas minőségű újrahasznosítás támogatása érdekében, és ebből a célból a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel bevezetik az elkülönített hulladékgyűjtést.

A 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a tagállamoknak elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítaniuk legalább a papír, a fém, a műanyag és az üveg esetében, továbbá 2025. január 1-jéig a textilanyagok esetében.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a szelektív bontás támogatására az anyagok szelektív eltávolításán keresztül a veszélyes anyagok eltávolítása és biztonságos kezelése, valamint az újrahasználat és a magas minőségű újrafeldolgozás megkönnyítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy létrehozzák az építési és bontási hulladék válogatási rendszereit legalább a fa, ásványi eredetű anyagok (beton, téglák, cserép és kerámia, kövek), fém, üveg, műanyag és gipsz esetében.”;

c) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az ezen irányelv célkitűzéseinek való megfelelés, valamint a magas forráshatékonysági szinttel működő, európai körforgásos gazdaság felé való elmozdulás érdekében a tagállamok megteszik a következő célértékek eléréséhez szükséges intézkedéseket:”;

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„c) 2025-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 55 tömegszázalékra kell növelni;

d) 2030-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 60 tömegszázalékra kell növelni;

- e) 2035-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 65 tömegszázalékra kell növelni.”;
- d) a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
 - „(3) Egy tagállam legfeljebb öt évvel elhalaszthatja a (2) bekezdés c), d) és e) pontjában említett célértékek elérésére előírt határidőt, amennyiben az említett tagállam:
 - a) az OECD és az Eurostat közös kérdőívében megadott adatok szerint a 2013-ban keletkezett települési hulladéka kevesebb mint 20%-át készítette elő újrahasználatra és dolgozta fel újra, illetve a települési hulladék több mint 60%-át hulladéklerakóban rakta le; és
 - b) legkésőbb 24 hónappal a (2) bekezdés c), d) vagy e) pontjában meghatározott határidő előtt értesíti a Bizottságot a vonatkozó határidő elhalasztására irányuló szándékáról, és ezen irányelv IV. mellékletével összhangban végrehajtási tervet nyújt be.
 - (4) A (3) bekezdés b) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv kézhezvételtől számított három hónapon belül a Bizottság felkérheti az egyes tagállamokat az említett tervfelülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IVb. mellékletben meghatározott követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

- (5) A (3) bekezdéssel összhangban a célértékek elérésének elhalasztása esetén az érintett tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét növelje:
- a) a (2) bekezdés c) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2025-ig legalább 50%-ra;
 - b) a (2) bekezdés d) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2030-ig legalább 55%-ra;
 - c) a (2) bekezdés e) pontjában említett célérték elérésére előírt határidő elhalasztása esetén 2035-ig legalább 60%-ra;
- e) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:
- „(6) A Bizottság 2024. december 31-ig fontolóra veszi az építési és bontási hulladékok, valamint azok anyagspecifikus frakciói, a textilhulladék, a kereskedelmi hulladék, a nem veszélyes ipari hulladék és az egyéb hulladékok újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek, illetve a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és a települési biohulladék újrafeldolgozására vonatkozó célértékek meghatározását. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- (7) A Bizottság 2028. december 31-ig felülvizsgálja a (2) bekezdés e) pontjában meghatározott célértékeket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság értékeli a hulladékokat együttesen feldolgozó technológiát, amely lehetővé teszi az ásványok bevonását a települési hulladék együttégetési folyamatába. Amennyiben e felülvizsgálat keretében megbízható módszertan áll rendelkezésre, a Bizottság megvizsgálja, hogy az ilyen ásványok beszámíthatók-e az újrafeldolgozási célértékek teljesítésébe.”

13. a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

„(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a következők szerint kell eljárni:

- a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét;
- b) az újrahasználatra előkészített települési hulladék mennyiségét azon települési hulladékká vált termékek vagy összetevők mennyiségeként kell kiszámítani, amelyek átestek valamennyi, a hulladék további válogatás vagy előfeldolgozás nélküli újrahasználatához szükséges ellenőrzési, tisztítási vagy javítási műveleten;

- c) az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét azon hulladék mennyiségeként kell kiszámítani, amely – miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és az ezt követő újrafeldolgozási tevékenység által nem érintett, hulladéknak minősülő anyagok eltávolítására, valamint a magas minőségű újrafeldolgozás biztosítására irányuló más előzetes műveleten – bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, azaz a hulladékanyag ténylegesen terméké vagy anyaggá történő átalakításába.
- (2) Az 1. bekezdés (c) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

- a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;
- b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

- (3) A tagállamok hatékony minőségellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a települési hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában és (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer alapulhat a 35. cikk (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokon, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokon vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladéokra vonatkozó átlagos veszteségrátán és hulladékgazdálkodási gyakorlatokon. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és az e cikk (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.
- (4a) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő, biológiailag lebomló települési hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott termékként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják fel, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottnak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

2027. január 1-jétől a tagállamok csak akkor tekinthetik az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő települési biohulladékot újrafeldolgozottnak, ha a azt a 22. cikknek megfelelően külön gyűjtötték be vagy a keletkezés helyén különítették el.

- (5) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában, illetve a 11. cikk (3) bekezdésében megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottak lehet tekinteni azt a hulladékanyag-mennyiséget, amely az átalakítás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú terméké vagy anyaggá történő újrahasználatra való előkészítésre szánják. Azonban az olyan, tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérése szempontjából nem vehetők figyelembe.
- (6) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjaiban és a 11. cikk (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok figyelembe vehetik a települési hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek az e cikk (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.
- (7) Az újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy feltöltés céljából másik tagállamba küldött hulladék a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

- (8) Az újrahasználatra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából az Unióból exportált hulladékot az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk (3) bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK rendeletnek megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.
- (9) E cikk alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel az alábbiakra:
- a) közös módszertan a (6) bekezdéssel összhangban újrafeldolgozáson átment fémek mennyiségének kiszámításához, beleértve az újrafeldolgozott fémek minőségi kritériumait is, valamint
 - b) a biohulladék keletkezés helyén történő elkülönítése és újrafeldolgozása.
- Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy 2019. március 31-ig a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelvnek az olyan anyagok vagy anyagok tömegének kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok megállapításával történő kiegészítése céljából, amelyeket egy válogatási művelet után eltávolítottak, és amelyek ezt követően – a válogatott hulladék átlagos veszteségrátája alapján – nem kerültek újrafeldolgozásra.

11b. cikk

Korai előrejelző rendszer

- (1) A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontja és a 11. cikk (3) bekezdése szerinti célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:
 - a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
 - b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
 - c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.”

14. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Ártalmatlanítás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kerül sor hasznosításra, a hulladékot biztonságos, az emberi egészség és a környezet védelméről szóló 13. cikk rendelkezéseinek megfelelő ártalmatlanítási műveleteknek vetik alá.

- (2) A Bizottság 2024. december 31-ig elvégzi az I. mellékletben felsorolt ártalmatlanítási műveletek értékelését, különösen a 13. cikk fényében, és adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ártalmatlanítási műveletek szabályozása céljából, beleértve azok lehetséges korlátozását, valamint a környezetbarát hulladékgazdálkodás biztosítása érdekében fontolóra veszi egy ártalmatlanításcsökkentési célérték bevezetését.”

15. A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14 cikk

Költségek

- (1) A szennyező fizet elvvel összhangban a hulladékgazdálkodás – ideértve a szükséges infrastruktúrát és annak működtetését – költségeit az eredeti hulladéktermelőnek, vagy a jelenlegi vagy a korábbi hulladékbirtokosoknak kell viselniük.
- (2) A 8. és 8a. cikkek sérelme nélkül a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a hulladékgazdálkodás költségeit részben vagy egészben a hulladékot előidéző termék gyártójának kelljen viselnie, és hogy e termék forgalmazói osztozhatnak ezekben a költségekben.”

16. A 18. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(3) Amennyiben e cikk megsértésével egy veszélyes hulladék jogellenes keverésére került sor, a tagállamok a 36. cikk sérelme nélkül biztosítják a szétválasztás elvégzését, amennyiben az műszakilag megvalósítható és a 13. cikknek való megfeleléshez szükséges.

Amennyiben nincs szükség az e bekezdés első albekezdése szerinti szétválasztásra, a tagállamok biztosítják, hogy a vegyes hulladékot olyan létesítményben kezeljék, amely a 23. cikkkel összhangban engedélyt kapott az ilyen keverék kezelésére.”

17. A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

A háztartásokban keletkező veszélyes hulladék

- (1) A tagállamok 2025. január 1-jéig elkülönített gyűjtési rendszereket hoznak létre a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók számára annak biztosítása érdekében, hogy a veszélyes hulladékot a 4. és 13. cikknek megfelelően kezeljék, és az ne szennyezze a többi települési hulladékáramot;
- (2) A 17., a 18., a 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező vegyes hulladéokra.
- (3) A 19. és a 35. cikk nem alkalmazandó a háztartásokban keletkező veszélyes hulladék elkülönített frakcióira, amíg olyan létesítmény vagy vállalkozás gyűjtésre, ártalmatlanításra vagy hasznosításra át nem veszi azokat, amely rendelkezik engedéllyel, vagy amelyet nyilvántartásba vettek a 23. vagy a 26. cikkkel összhangban.
- (4) A Bizottság ... [e módosító irányelv hatálybalépésétől számított 18 hónap]-ig iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy támogassa és segítse a tagállamokat a háztartásokban keletkező veszélyes hulladékfrakciók elkülönített gyűjtésében.”

18. A 21. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a hulladékolajokat külön gyűjtik, kivéve, ha a bevált gyakorlatokra tekintettel az elkülönített gyűjtés műszakilag nem megvalósítható;
- b) a hulladékolajok kezelése során elsőbbséget biztosítanak a regenerálásnak vagy más olyan újrafeldolgozási műveleteknek, amelyek a 4. és 13. cikkel összhangban a regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoznak;
- c) a különböző tulajdonságokkal rendelkező hulladékolajokat nem keverik össze, és a hulladékolajok nem keverednek más hulladékokkal vagy anyagokkal, ha az ilyen keverés megakadályozza a regenerálásukat vagy más olyan újrafeldolgozási műveletet, amely regenerálással egyenértékű vagy annál jobb általános környezeti eredményt hoz.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

- „(4) A Bizottság 2022. december 31-ig megvizsgálja a hulladékolajokra vonatkozóan a tagállamok által a 37. cikk (4) bekezdésének megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a hulladékolajok kezelésére vonatkozó intézkedések – beleértve a hulladékolajok regenerálására vonatkozó mennyiségi célértékeket –, valamint a hulladékolajok regenerálását előmozdító további intézkedések elfogadásának megvalósíthatóságát. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

19. A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„22. cikk

Biohulladék

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy 2023. december 31-ig és a 10. cikk (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a biohulladékot vagy a keletkezése helyén különítik el és dolgozzák fel újra, vagy külön gyűjtik össze, és nem keverik össze más típusú hulladékkal.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy az olyan biológiai lebomlóság és komposztálhatóság szempontjából hasonló tulajdonságokkal rendelkező hulladékot, amely megfelel a komposztálással és biológiai lebomlással hasznosítható csomagolásra vonatkozó európai szabványoknak vagy bármely azokkal egyenértékű nemzeti szabványnak, a biohulladékkal együtt gyűjtsék össze.

- (2) A tagállamok a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak érdekében:

- a) a biohulladékok oly módon történő újrafeldolgozásának — beleértve a komposztálást és az erjesztést is — ösztönzése, amely megfelel a magas szintű környezetvédelemnek, és amelynek eredménye megfelel a vonatkozó, szigorú minőségi szabványoknak;
- b) a házi komposztálás ösztönzése; valamint
- c) a biohulladékból készített anyagok használatának előmozdítása.

- (3) A Bizottság 2018. december 31-ig felkéri az európai szabványügyi szerveket, hogy a szerves újrafeldolgozási eljárásba kerülő biohulladékra, a komposztra és a fermentált anyagokra vonatkozóan dolgozzanak ki a rendelkezésre álló bevált gyakorlatokon alapuló európai szabványokat.”

20. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek a 23. cikk értelmében engedélyezési kötelezettséget maga után vonó hulladékkezelési tevékenységeket, köztük a hulladékok válogatását és újrafeldolgozását szabályozó műszaki minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából, abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) „A Bizottság felhatalmazás kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az irányelvnek a 26. cikk a) és b) pontja értelmében nyilvántartásba vételi kötelezettséget maga után vonó tevékenységeket szabályozó minimumszabványok megállapításával történő kiegészítése céljából abban az esetben, ha bizonyítást nyer, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarainak elkerülése szempontjából.”

21. A 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) és c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) „a már létező főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, ideértve a hulladékolajokra, a veszélyes hulladéokra, a kritikus fontosságú nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékokra vagy a különös uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hulladékáramokra vonatkozó különleges intézkedéseket is;

c) a meglévő hulladékkezelési létesítmények bezárásával, valamint a 16. cikkel összhangban a kiegészítő hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos igény felmérése.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett szükségletek – beleértve a helyi hatóságokéit is – kielégítéséhez szükséges beruházások és egyéb pénzügyi eszközök értékelése megtörténjen. Ezt az értékelést bele kell foglalni az érintett tagállam teljes területére kiterjedő hulladékgazdálkodási tervekbe vagy egyéb stratégiai dokumentumokba is;”;

ii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„ca) információ az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (3a) bekezdésében meghatározott célok elérését szolgáló intézkedésekről vagy az érintett tagállam teljes területére kiterjedő egyéb stratégiai dokumentumokról;

cb) a meglévő hulladékgyűjtési rendszerek értékelése, beleértve az elkülönített gyűjtés anyagi és területi lefedettségét és a működésének javítását célzó intézkedéseket, a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban engedélyezett eltéréseket, valamint az új gyűjtési rendszerek szükségességét.”;

iii. a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„f) a hulladékelhagyás minden formájának megszüntetésére és megelőzésére és valamennyi típusú hulladék összeszedésére irányuló intézkedések;

g) megfelelő minőségi vagy mennyiségi mutatók és célértékek többek között a képződött hulladék mennyisége és azok kezelése, továbbá az ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő települési hulladék mennyisége tekintetében.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodás tervezésével kapcsolatban meghatározott követelményeknek, az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében meghatározott követelményeknek, valamint az elhagyott hulladék megelőzése érdekében a 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv* 13. cikkében és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv** 11. cikkében foglalt követelményeknek.

- * Az Európai Parlament és a Tanács 2008/56/EK irányelve (2008. június 17.) a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).
- ** Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

22. A 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az 1. és 4. cikkel összhangban legalább a hulladékképződés megelőzésére szolgáló, a 9. cikk (1) bekezdése szerinti intézkedéseket tartalmazó hulladékmegelőzési programot állítanak össze.

Ezeket a programokat vagy be kell építeni a 28. cikk által megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe vagy más környezetvédelmi politikai programokba, vagy adott esetben azoknak külön programokként kell működniük. Amennyiben egy ilyen programot beépítenek a hulladékgazdálkodási tervbe vagy az említett más programokba, akkor egyértelműen meg kell határozni a hulladékmegelőző célkitűzéseket és intézkedéseket.”;

b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E programok kialakítása során a tagállamok adott esetben ismertetik a IVa. mellékletben felsorolt eszközöknek és intézkedéseknek a hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását, és értékelik a IV. melléklet szerinti intézkedések példáinak vagy az egyéb megfelelő intézkedéseknek a hasznosságát. A programoknak a meglévő hulladékmegelőzési intézkedéseket és azok hulladékmegelőzéshez való hozzájárulását is ismertetniük kell.”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok az e cikkben meghatározott élelmiszerhulladék-megelőzési programjaik keretében konkrét élelmiszerhulladék-megelőzési programokat fogadnak el.”;

d) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni;

23. A 30. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség két évente jelentést tesz közzé, amely tartalmazza a hulladékmegelőzési programok teljesítésével és végrehajtásával kapcsolatos előrehaladás értékelését, ideértve a hulladékképződés megelőzése terén az egyes tagállamokban és az Unió egészében elért eredményeket, valamint a hulladékképződés gazdasági növekedéstől való függetlenítését és a körforgásos gazdaság felé tartó átmenetet is.”

24. A 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján meghatározza a hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok elfogadásával és lényegi módosításaival kapcsolatos tájékoztatás megküldésekor követendő formátumot. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”

25. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítményeknek és vállalkozásoknak, a veszélyes hulladékok előállítóinak és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítményeknek és vállalkozásoknak időrendben vezetett nyilvántartással kell rendelkezniük az következőkről:

- a) a hulladék mennyisége, tulajdonságai, eredete, valamint az újrahasználatra való előkészítésből, az újrafeldolgozásból vagy egyéb hasznosítási műveletekből származó termékek és anyagok mennyisége; és
- b) ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és tervezett kezelési módszeréről.

A létesítményeknek és vállalkozásoknak az e cikk (4) bekezdése alapján létrehozott elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások segítségével az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.”;

b) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

- „(4) A tagállamok teljes földrajzi területükre vonatkozóan elektronikus nyilvántartást vagy koordináltan vezetett elektronikus nyilvántartásokat hoznak létre az (1) bekezdésben említett veszélyes hulladékokról. A tagállamok egyéb hulladékáramokról is létrehozhatnak ilyen nyilvántartást, különösen azokról, amelyekre uniós jogalkotási aktusok célértékeket határoznak meg. A tagállamoknak fel kell használniuk a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet* alapján létrehozott Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás céljára az iparban működő gazdasági szereplők által szolgáltatott adatokat.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok elfogadása útján megállapíthatja a nyilvántartások vezetésének minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

* Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).”

26. A 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

- „(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását, illegális lerakását vagy az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodást, ideértve a szemetelést is.”

27. A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Adatszolgáltatás

- (1) A tagállamok a 11. cikk (2) bekezdése a)–e) pontjának és a 11. cikk (3) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamoknak az adatokat elektronikus úton kell benyújtaniuk az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által az e cikk (7) bekezdésével összhangban meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak az e cikk (7) bekezdésével összhangban az jelentéstétel formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

- (2) A tagállamoknak a 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése keretében a feltöltés és egyéb anyagában történő hasznosítás útján hasznosított hulladékmennyiségről az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni. A tagállamoknak feltöltés útján hasznosított hulladékként kell beszámolni a feltöltés céljára felhasználni tervezett anyaggá átalakított hulladékról is.

A 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában és a 11. cikk (3) bekezdésében foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése céljából a tagállamoknak az újrahasználatra előkészített hulladék mennyiségéről az újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni.

- (3) A tagállamok a 9. cikk (4) bekezdésének és a 9. cikk (5) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden évben adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

A tagállamok az adatokat az adatgyűjtés hároméves időszakának végét követő 18 hónapon belül elektronikus úton nyújtják be. Az adatszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak e cikk (7) bekezdésével összhangban a jelentéstételi formátumot meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

- (4) A tagállamok a forgalomba hozott ásványi vagy szintetikus kenőolajok vagy ipari olajok tekintetében és az elkülönítetten gyűjtött és kezelt hulladékolajokról minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (7) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

Az első adatszolgáltatási időszak a (7) bekezdéssel összhangban a jelentéstételi formátumát meghatározó végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kezdődik.

- (5) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 11a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról. Az információszolgáltatást a Bizottság által e cikk (7) bekezdésének megfelelően meghatározott jelentéstételi formátumban kell teljesíteni.
- (6) A Bizottság megvizsgálja az e cikkel összhangban szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek értékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint ezen adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően, majd azt követően négyévente kell elkészíteni.
- (7) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1), (3), (4) és (5) bekezdésében említett adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. A 11. cikk (2) bekezdése a) és b) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2012. április 18-i, a hulladékokról szóló 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtására vonatkozó tagállami jelentéstétel kérdőívének megállapításáról szóló bizottsági végrehajtási határozatban meghatározott formátumot használják. Az élelmiszer-hulladéokra vonatkozó adatszolgáltatás céljából a jelentéstételi formátum kidolgozása során figyelembe kell venni a 9. cikk (8) bekezdése alapján kidolgozott módszertant. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 39. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”;

28. A 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„38. cikk

A bevált gyakorlatok és az információk cseréje, a műszaki fejlődés értelmezése és a hozzá való igazodás

- (1) A Bizottság megszervezi a rendszeres információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok, többek között adott esetben a regionális és helyi hatóságok között ezen irányelv követelményeinek gyakorlati végrehajtását és érvényesítését illetően, beleértve a következőket:
 - a) a 11a. cikkben meghatározott kiszámítási szabályok alkalmazása, valamint a települési hulladékáramoknak a válogatástól az újrafeldolgozásig történő nyomon követésére szolgáló intézkedések és rendszerek kidolgozása;
 - b) megfelelő irányítás, végrehajtás, határon átnyúló együttműködés;
 - c) innováció a hulladékkezelés terén;
 - d) az 5. cikk (3) bekezdésében és a 6. cikk (3) és (4) bekezdésében említett, a melléktermékekre és a hulladékstátusz megszűnésére vonatkozó nemzeti kritériumok, amelyeket a Bizottság által létrehozandó, uniós szintű elektronikus nyilvántartás támogat;
 - e) a 4. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósításának előmozdítása érdekében az említett cikk (3) bekezdésével összhangban használt gazdasági eszközök és egyéb intézkedések;

- f) a 8. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített intézkedések;
- g) megelőzés és olyan rendszerek kialakítása, amelyek előmozdítják az újrahasználatkal kapcsolatos tevékenységeket és a termékek élettartamának kiterjesztését;
- h) az elkülönített gyűjtésre vonatkozó kötelezettségek teljesítése;
- i) a 11. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott célértékek elérését szolgáló intézkedések és ösztönzők.

A Bizottság közzéteszi az információcsere és a bevált gyakorlatok megosztásának eredményeit.

- (2) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki az ezen irányelvben meghatározott követelmények értelmezésére, beleértve a hulladék, a megelőzés, az újrahasználat, az újrahasználatra való előkészítés, a hasznosítás, az újrafeldolgozás, az ártalmatlanítás fogalommeghatározását, valamint a 11a. cikkben meghatározott számítási szabályok alkalmazását.

A Bizottság iránymutatásokat dolgoz ki a települési hulladék és a feltöltés fogalommeghatározására vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a II. melléklet R1. pontjában említett hulladékégető létesítményekre vonatkozóan meghatározott képlet alkalmazásának megállapításával módosítsa ezen irányelvet. Ennek kapcsán figyelembe vehető az a hatás, ahogy a helyi éghajlat, például a rendkívül hideg időjárás és a fűtés iránti igény befolyásolja a villamos energia, fűtés, hűtés vagy technológiai gőz formájában műszakilag felhasználható vagy előállítható energia mennyiségét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének harmadik bekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy hozzáigazítsa a IV. és V. mellékletet a tudományos és a műszaki fejlődéshez.”

29. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„38a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

- (2) A Bizottságot a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időszakra szól [e módosító irányelv hatálybalépésének dátuma]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (1) bekezdésében, a 9. cikk (8) bekezdésében, a 11a. cikk (10) bekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésében, 27. cikk (4) bekezdésében, a 38. cikk (2) bekezdésében, és a 38. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban* foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (6) A 7. cikk (1) bekezdése, a 9. cikk (8) bekezdése, a 11a. cikk (10) bekezdése, a 27. cikk (1) bekezdése, a 27. cikk (4) bekezdése, a 38. cikk (2) bekezdése és a 38. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

* HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

30. A 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet* értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”

31. A II. mellékletben az R 3, R 4 és R 5 műveletek helyébe a következő szöveg lép:

„R 3 Oldószerként nem használatos szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése (beleértve a komposztálást és más biológiai átalakítási folyamatokat is)**

R 4 Fémek és fémvegyületek újrafeldolgozása/visszanyerése***

R 5 Egyéb szerves anyagok újrafeldolgozása/visszanyerése****

** Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, az összetevőket vegyi anyagként felhasználó gázosítást és pirolízist, valamint a szerves anyagok feltöltés formájában történő visszanyerését.

*** Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést.

**** Ez magában foglalja az újrahasználatra való előkészítést, a szerves építőanyagok újrafeldolgozását, a szerves anyagok feltöltés formájában történő visszanyerését, valamint a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást.”

32. Az ezen irányelv mellékletében meghatározott szöveg IVa. és IVb. mellékletként kerül beillesztésre.

2. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek legkésőbb ... [ezen irányelv hatálybalépésétől számított 24 hónap]-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság erről tájékoztatja a többi tagállamot.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

A szöveg a következő mellékletekkel egészül ki:

„IVa. MELLÉKLET

A 4. CIKK (3) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT HULLADÉKHIERARCHIA ALKALMAZÁSÁT ÖSZTÖNZŐ GAZDASÁGI ESZKÖZÖK ÉS EGYÉB INTÉZKEDÉSEK PÉLDÁI¹

1. a hulladék lerakására és elégetésére kivetett olyan díjak és korlátozások, amelyek a hulladék keletkezésének megelőzésére és újrafeldolgozására ösztönöznek, meghagyva a hulladéklerakást a legkevésbé kívánatos hulladékkezelési lehetőségnek;
2. a kidobott hulladék mennyiségével arányos díjakon alapuló („pay-as-you-throw”) olyan rendszerek, amelyek a keletkező hulladék tényleges mennyiségét számolják fel a hulladéktermelőknek, és az újrafeldolgozható hulladék keletkezésének helyén történő elkülönítésre és a vegyes hulladék csökkentésére ösztönöznek;
3. pénzügyi ösztönzők a termékek, különösen az élelmiszerek adományozására;
4. a különféle hulladéktípusokra vonatkozó, kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek, valamint eredményességük, költséghatékonyságuk és irányításuk javítására irányuló intézkedések;
5. betétdíjas rendszerek és egyéb, a használt termékek és anyagok hatékony gyűjtését ösztönző intézkedések;

¹ Bár ezek az eszközök és intézkedések ösztönözhetik a hulladékképződés megelőzését – ami a hulladékhierarchiában a legmagasabb szint –, a IV. melléklet a hulladékmegelőzési intézkedések konkrétabb példáit tartalmazza.

6. a hulladékgazdálkodási infrastruktúrába történő, többek között az uniós alapokon keresztüli beruházások alapos megtervezése;
7. fenntartható közbeszerzés a hulladékgazdálkodás javításának és az újrafeldolgozott termékek vagy anyagok felhasználásának ösztönzése érdekében;
8. a hulladékhierarchiával ellentétes hatású támogatások fokozatos megszüntetése;
9. pénzügyi intézkedések vagy egyéb eszközök alkalmazása az újrahasználatra előkészített vagy újrafeldolgozott termékek és anyagok felhasználásának előmozdítása céljából;
10. a fejlett újrafeldolgozási technológiákra és újragyártásra irányuló kutatás és innováció támogatása;
11. a hulladékkezelés terén elérhető legjobb technikák alkalmazása;
12. gazdasági ösztönzők a regionális és helyi hatóságok számára, különösen a hulladékképződés megelőzése és az elkülönített gyűjtési rendszerek előmozdítása érdekében, elkerülve a hulladéklerakás és az égetés támogatását;
13. a lakosság tudatosságát növelő kampányok, különösen az elkülönített gyűjtés, a hulladékképződés megelőzése és az elhagyott hulladék csökkentése terén, valamint a kérdések beépítése az oktatásba és a képzésbe;
14. a hulladékgazdálkodásban érintett valamennyi illetékes hatóság közötti koordinációs rendszer, többek között digitális eszközök segítségével;
15. a hulladékgazdálkodásban érdekelt felek közötti folyamatos párbeszéd és együttműködés előmozdítása, valamint az önkéntes megállapodások és a hulladékról szóló vállalati jelentések ösztönzése.”

„IVB. MELLÉKLET

A 11. CIKK (3) BEKEZDÉS ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

A 11. cikk (3) bekezdés alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

- 1) a települési hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a települési hulladékot alkotó hulladékáramok értékelése;
- 2) az érvényben lévő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése 28. és 29. cikknek megfelelően;
- 3) azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott vonatkozó célértéket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
- 4) az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamokra alkalmazandó, a 11. cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 4. cikk (1) bekezdésében és IVa. mellékletben meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
- 5) a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
- 6) a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a „szennyező fizet” elvvel összhangban;
- 7) adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések, a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.”.